

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, ENERGIA I TURISME

11725 *Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, va determinar el funcionament del sector gasista sota els preceptes de liberalització de les activitats de subministrament i la regulació de les activitats de transport, distribució i emmagatzematge de gas, inclosos, entre d'altres, els principis generals del règim d'autorització de les instal·lacions gasistes.

Així mateix, la Directiva 2009/73/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural i per la qual es deroga la Directiva 2003/55/CE, promou la creació d'un mercat interior de gas natural, del qual és part el sistema gasista espanyol, basat en zones de balanç amb mercats organitzats i interconnectats i dotats de peatges amb zones d'entrada i sortida amb contractació independent.

La Directiva esmentada es complementa amb el Reglament (CE) núm. 715/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, sobre les condicions d'accés a les xarxes de transport de gas natural i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1775/2005, amb el Reglament (UE) núm. 984/2013 de la Comissió, de 14 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix un codi de xarxa sobre els mecanismes d'assignació de capacitat en les xarxes de transport de gas, i amb el Reglament (UE) núm. 312/2014 de la Comissió, de 26 de març de 2014, pel qual s'estableix un codi de xarxa sobre el balanç de gas en les xarxes de transport.

En el cas d'Espanya, el nivell actual de desenvolupament de les infraestructures, la regulació sectorial i el grau de maduresa i competència del mercat espanyol de gas són suficients per permetre el desenvolupament d'un mercat de gas organitzat, i els principis del seu funcionament estan establerts a la Llei 8/2015, de 21 de maig, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i per la qual es regulen determinades mesures tributàries i no tributàries en relació amb l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs.

Aquest mercat, quan estigui completament desenvolupat, ha de reflectir un senyal de preus transparent, facilitar l'entrada de nous comercialitzadors dinamitzadors del mercat i, per tant, incrementar la competència en el sector. Perquè el mercat es desenvolupi amb èxit, cal que les normes de contractació d'accés i de balanç i la gestió tècnica del sistema s'orientin a facilitar l'operació en ell, i aquest és l'objectiu principal del present Reial decret.

Es preveu la integració en el mercat organitzat de gas de l'activitat portada a terme a tota la península Ibèrica. En aquest sentit, a la XXVIII Cimera Hispanolusitana els governs d'Espanya i Portugal s'han compromès a avançar en l'aprovació d'un tractat internacional per integrar gradualment tots dos mercats.

El títol I conté una modificació profunda del règim de contractació de capacitat establert l'any 2001 mitjançant el Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural, basat en els principis següents: en primer lloc, es regula la contractació independent d'entrades i sortides al sistema de transport i distribució, el qual es configura com un punt virtual de balanç per permetre als usuaris intercanviar sense cap restricció el gas introduït, la qual cosa afavoreix el desenvolupament d'uns mecanismes àgils i eficients de contractació. Aquest aspecte és imprescindible perquè el mercat organitzat assolixi un nivell òptim de liquiditat.

En segon lloc, se simplifiquen i agilitzen els procediments de contractació de capacitat mitjançant l'aplicació de contractes marc i la constitució d'una plataforma telemàtica única de contractació gestionada pel gestor tècnic del sistema, que ha de garantir l'aplicació de condicions transparents, objectives i no discriminatòries i permetre l'eliminació de les restriccions tècniques mitjançant mecanismes d'assignació de capacitat.

El tercer principi és l'establiment de mecanismes de mercat per a l'assignació de capacitat amb caràcter ferm durant tot el període contractat, amb aplicació d'un sistema de garanties que no suposi un cost excessiu per al comercialitzador.

La Llei 8/2015, de 21 de maig, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i per la qual es regulen determinades mesures tributàries i no tributàries en relació amb l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs, va introduir un nou article a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, el 65 bis, en el qual es crea el mercat organitzat de gas i s'habilita el Govern perquè es regulin reglamentàriament, entre altres matèries, els subjectes que poden operar, i les condicions i característiques dels productes a negociar.

Per tant, aquest article estableix les bases per crear un mercat majorista organitzat, similar als que ja estaven desenvolupats en altres països del nostre entorn i compatible amb el denominat «gas objectiu model» promogut per la Comissió Europea.

Al títol II es desenvolupa el mercat organitzat de gas, integrat per transaccions de compra i venda de gas, lliures i anònimes. Les regles del mercat organitzat i el contracte d'adhesió a les regles esmentades s'han d'aprovar per resolució del secretari d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Aquest mercat organitzat de gas s'entén sense perjudici de l'existència d'altres plataformes de mercat o operacions bilaterals de compravenda.

El mercat ha de funcionar amb base en una «sessió de negociació» en què poden coexistir subhastes i mercat continu. Els agents han d'efectuar les seves ofertes de compra i venda dels diferents productes a la plataforma de mercat, i per a tota oferta rebuda, prèviament a la seva incorporació a la negociació, cal comprovar que s'han constituït prou garanties. Una vegada es casa una oferta, la transacció és ferma i comporta l'obligació de pagament i el dret de cobrament al preu de la transacció.

Davant la necessitat d'optimitzar la gestió i abaratir el sistema de garanties per poder operar en el sistema gasista, el títol III inclou la gestió centralitzada de garanties.

El títol IV estableix el mecanisme d'adjudicació per concurrència de les instal·lacions de transport primari d'influència local, i dóna així compliment al que disposa l'article 67 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre. Aquestes adjudicacions s'han de fer mitjançant mecanismes de mercat basats en criteris transparents, objectius i no discriminatoris. Les entitats que siguin adjudicatàries de les instal·lacions esmentades estan incloses en l'àmbit d'aplicació del que estableix la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors d'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.

Així mateix, aquest títol regula el règim econòmic de les instal·lacions esmentades, en compliment de l'habilitació al Govern que inclou l'article 64.3 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre. En aquests casos la retribució es vincula a la demanda vehiculada pel gasoducte, de manera que part del risc de la instal·lació l'assumeix el titular de la instal·lació i no el sistema, de manera similar a l'activitat de distribució.

En aquest Reial decret s'estableix el procediment d'inspecció periòdica d'instal·lacions receptores de combustibles gasosos per canalització i es determina la naturalesa de les connexions entre les xarxes de transport i distribució de gas natural en compliment del que estableix l'article 73.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre. Aquestes mesures s'emmarquen dins de les reformes per fomentar la competència en les inspeccions de combustibles gasosos, així com per optimitzar els costos de les noves infraestructures de gas natural. Així mateix, amb la finalitat de mantenir la coherència normativa, es modifiquen algunes disposicions del Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11, en matèria d'inspeccions d'instal·lacions receptores de gas.

Des del punt de vista del sistema de seguretat de subministrament d'hidrocarburs, s'introdueixen mesures per tal d'optimitzar els costos derivats del manteniment de les reserves obligatòries. Aquestes mesures, en darrera instància, han de revertir en un cost més baix per al consumidor.

Aquest Reial decret també introdueix mesures rellevants referides a la seguretat de subministrament de cru i productes petrolífers i modifica, a aquests efectes, el Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regula l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la incorporació de reserves estratègiques de productes petrolífers. Aquestes modificacions s'emmarquen dins de les reformes per fomentar la competència i l'eficiència en els mercats majorista i detallista d'hidrocarburs que, en darrera instància, han de revertir en un cost més baix per al consumidor.

La profunda caiguda de demanda de productes petrolífers observada en els últims anys no ha anat acompanyada d'una reducció similar en les existències mantingudes per la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers (CORES), raó per la qual ha aparegut un excedent de capacitat, excedent que es tradueix en uns costos logístics més grans. Per aquest motiu, es flexibilitza el règim de cobertura voluntària per mitjà del qual els subjectes obligats poden sol·licitar que la Corporació els mantingui part de l'obligació que els correspondria mantenir per si mateixos. El mecanisme per assignar la capacitat així sol·licitada ha de seguir els principis de transparència, concurrència i cost mínim, però prioritant els subjectes amb menys poder de mercat. Així mateix, es permet a la Corporació cobrir les obligacions de subjectes estrangers en determinades circumstàncies. Finalment, s'estableix la venda de l'excedent que no sigui cobert després d'aplicar les mesures anteriors, d'acord amb un pla de vendes que la Corporació ha de presentar en el termini de sis mesos.

D'altra banda, es flexibilitzen els requisits sota els quals els subjectes estrangers poden mantenir les seves existències a Espanya, i se substitueix el requisit d'existència d'un acord intergovernamental per un procediment marc al qual es puguin acollir els subjectes comunitaris que així ho vulguin.

Finalment, a la vista de l'aplicació pràctica del sistema d'existències mínimes de seguretat, en particular, després de la reforma operada en aquesta a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, per mitjà del Reial decret llei 15/2013, de 13 de desembre, sobre reestructuració de l'entitat pública empresarial «Administrador d'Infraestructures Ferroviàries» (ADIF) i altres mesures urgents en l'ordre econòmic, es modifiquen altres aspectes puntuals del referit Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, amb la finalitat de millorar el funcionament del sistema esmentat, actualitzar el significat de determinats conceptes i garantir la plena coherència d'aquestes normes i de la Directiva 2009/119/CE del Consell, de 14 de setembre de 2009, per la qual s'obliga els estats membres a mantenir un nivell mínim de reserves de petroli cru o productes petrolífers, però es mantenen inalterats els elements substancials de la regulació actual.

Totes les mesures anteriors han de contribuir a augmentar la competència efectiva en el sector dels hidrocarburs líquids i incrementar l'eficiència del sistema logístic en el seu conjunt, i tot això ha de repercutir en un cost més baix per al consumidor i per a les empreses.

Finalment, es clarifica la normativa aplicable a diversos procediments regulats en l'activitat d'exploració i explotació d'hidrocarburs.

Tal com estableix la disposició final primera de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, aquesta norma té caràcter bàsic, d'acord amb els articles 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competències exclusives sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre les bases del règim energètic.

D'acord amb l'article 5.2.a) de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, aquest Reial decret ha estat sotmès a informe de la Comissió esmentada.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 30 d'octubre de 2015,

DISPOSO:

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la regulació del mercat organitzat de gas, l'accés de tercers a les instal·lacions amb accés regulat del sistema gasista, la gestió de garanties i el procediment d'adjudicació i retribució d'instal·lacions de transport primari d'influència local.

TÍTOL I

Accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural

Article 2. *Instal·lacions incloses en el règim d'accés de tercers.*

1. Queden incloses en el règim regulat d'accés de tercers les infraestructures gasistes que conté aquest article, amb les excepcions que preveuen els apartats 4, 5 i 6:

- a) Les plantes de recepció, emmagatzematge i regasificació de gas natural líquid (GNL) pertanyents a la xarxa bàsica, incloses les instal·lacions de càrrega de cisternes de gas natural líquid.
- b) Els emmagatzematges subterranis de gas natural pertanyents a la xarxa bàsica que puguin proveir el sistema gasista.
- c) Les instal·lacions de transport de gas natural.
- d) Les instal·lacions de distribució de gas natural, incloses les plantes satèl·lit de GNL que subministrin a diversos consumidors.
- e) Els gasoductes de connexió internacional, entenent com a tals els ubicats en territori espanyol que connecten la xarxa nacional amb les xarxes de gasoductes d'altres països o amb jaciments o emmagatzematges existents en altres països.
- f) Els gasoductes de connexió del sistema gasista amb els jaciments, emmagatzematges i instal·lacions de producció de biometà en els termes que estableix l'article 54 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.
- g) Qualsevol altra instal·lació necessària per subministrar gas natural als usuaris amb dret d'accés.

2. Als efectes que preveu aquest Reial decret, es denominen operadors d'instal·lacions els titulars o gestors, segons que correspongui, de les instal·lacions incloses en l'apartat 1 d'aquest article. Els operadors d'aquestes instal·lacions tenen l'obligació de permetre-hi l'accés de tercers.

3. Als efectes que preveu aquest Reial decret, es denomina sistema de transport i distribució el que comprèn les instal·lacions incloses en els paràgrafs c), d), e), f) i g) de l'apartat 1 d'aquest article.

4. No s'inclouen en el règim d'accés d'aquest Reial decret els gasoductes definits com a línies directes a l'article 78 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

5. En el cas de les instal·lacions que hagin obtingut una exempció d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 34/1998 de 7 d'octubre, se'ls apliquen les condicions indicades en la decisió d'exempció.

6. En el cas de les instal·lacions d'emmagatzematge subterrani no bàsic, és aplicable el que disposa l'article 70.3 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

Article 3. *Subjectes amb dret d'accés.*

En els termes i les condicions que estableix aquest Reial decret, tenen dret d'accés a les instal·lacions del sistema gasista els subjectes següents:

- a) Els comercialitzadors de gas natural.
- b) Els consumidors directes en mercat.
- c) El gestor tècnic del sistema gasista espanyol, els transportistes, i distribuïdors de gas natural i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers (CORES), poden exercir l'accés a les instal·lacions únicament i exclusivament quan així ho requereixin per portar a terme les activitats per a les quals estiguin habilitats de manera expressa per la normativa vigent.

Article 4. *Denegació de l'accés.*

1. Únicament es pot denegar l'accés a les instal·lacions en el supòsit de falta de capacitat disponible durant el període contractual sol·licitat, en el cas d'impagament dels peatges i cànon segons el que detalla l'article 11 o per insuficiència de les garanties dipositades.

2. No es pot denegar l'accés en un punt de sortida a un consumidor per falta de capacitat quan es refereixi a un subministrament existent que estigui consumint o hagi consumit durant l'últim any de gas natural en les quantitats sol·licitades.

3. A sol·licitud de qualsevol de les parts implicades, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de resoldre sobre les discrepàncies relatives a l'accés a les instal·lacions, incloses les que es derivin de la denegació d'aquest.

Article 5. *Plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat.*

1. El gestor tècnic del sistema, per si mateix o a través d'un tercer, ha d'habilitar una plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat en les instal·lacions incloses en el règim regulat d'accés de tercers, a excepció de les interconnexions amb altres països de la Unió Europea la contractació d'accés de les quals es regula segons el que disposa el Reglament (UE) núm. 984/2013 de la Comissió, de 14 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix un codi de xarxa sobre els mecanismes d'assignació de capacitat en les xarxes de transport de gas i es completa el Reglament (CE) núm. 715/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, sobre les condicions d'accés a les xarxes de transport de gas natural i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1775/2003, i la normativa de desplegament i aplicació dictada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

A través de la plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat, s'accedeix a les dades incloses en els paràgrafs a) a d) de l'article 43.2.7è del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.

Els requisits tècnics d'aquesta plataforma s'han d'aprovar per resolució del secretari d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Els operadors d'instal·lacions han d'oferir la seva capacitat disponible en aquesta plataforma i reconèixer els drets de capacitat contractats.

Cada sol·licitud d'adquisició de capacitat introduïda suposa un compromís ferm, vinculant per a les parts, d'adquisició del producte en qüestió.

Tota sol·licitud de capacitat introduïda en la plataforma ha d'estar subjecta a un procés immediat de validació per part del gestor tècnic del sistema a fi de comprovar que s'hagin constituït prou garanties, d'acord amb el que estableixen els articles 33 i 34 d'aquest Reial decret.

El contracte queda perfet en el moment del casament si l'assignació de capacitat es fa mitjançant procediments de subhasta o adjudicació de la capacitat a la resta dels procediments.

La plataforma ha de possibilitar la contractació amb prou antelació tenint en compte els diferents horitzons temporals de cada producte.

3. Els contractes realitzats es consideren fermes, vinculants per a les parts, durant tot el període contractat, i el titular de la capacitat contractada ha d'abonar la totalitat dels peatges que corresponguin d'acord amb la normativa vigent, fins i tot en el cas de no-utilització de la capacitat.

Article 6. *Productes estàndard de contractació de capacitat.*

1. Per a totes les instal·lacions incloses en el règim regulat d'accés de tercers, es defineixen els productes següents, caracteritzats per una durada estàndard, que es poden modificar per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència:

a) Producte anual. Servei que dóna dret a l'ús de la capacitat contractada durant cada dia d'un any. La capacitat anual es pot oferir, com a màxim, per als quinze anys de gas següents.

b) Producte trimestral. Servei que dóna dret a l'ús de la capacitat contractada durant cada dia d'un trimestre, començant l'1 d'octubre, 1 de gener, 1 d'abril o 1 de juliol, segons que correspongui.

c) Producte mensual. Servei que dóna dret a l'ús de la capacitat contractada durant cada dia d'un mes natural, començant l'1 de cada mes.

d) Producte diari. Servei que dóna dret a l'ús de la capacitat contractada durant un dia de gas.

e) Producte intradiari. Servei que dóna dret a l'ús de la capacitat contractada des de l'hora efectiva de contractació fins al final del dia de gas.

2. Per a punts de subministrament connectats a xarxes de pressió inferior o igual a 4 bar, es pot optar per establir contractes d'accés de durada indefinida, no associats als períodes estàndards de contractació, mantenint el contracte vigent mentre no es produeixi una modificació en la capacitat contractada, el traspàs a un altre comercialitzador o la baixa o suspensió del subministrament, sense que en aquest cas es puguin superposar diversos contractes d'accés.

Excepte en el cas de causar baixa en el subministrament, la reducció de capacitat contractada no es pot fer fins que no hagi transcorregut un any de l'última modificació.

3. La llista de serveis oferts en les instal·lacions incloses en el règim regulat d'accés de tercers, a excepció de les interconnexions amb altres països de la Unió Europea, es detalla a l'annex.

Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, es pot modificar l'annex.

Article 7. *Contractació de l'accés al punt virtual de balanç del sistema de gas natural.*

1. Tot el gas que ha tingut entrada en el sistema de transport i distribució es considera ubicat en el punt virtual de balanç del sistema de gas natural.

2. En el punt virtual de balanç es poden efectuar transaccions comercials de canvi de titularitat de gas independentment del punt d'entrada o sortida d'aquell. Tot el gas lliurat en el punt virtual de balanç és lliurement intercanviable sense cap restricció.

3. Els subjectes amb dret d'accés han de contractar, de manera independent, els serveis d'accés d'entrada i sortida del punt virtual de balanç que recull l'annex.

Article 8. *Procediment d'assignació de capacitat.*

1. L'assignació de capacitat d'accés a les instal·lacions incloses en el règim d'accés de tercers s'ha de fer preferentment mitjançant procediments de mercat.

En el cas d'instal·lacions infracontractades, es poden desenvolupar mecanismes d'assignació de capacitat basats en criteris cronològics de sol·licitud de l'accés a les instal·lacions.

Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'ha d'establir en quines condicions una infraestructura es considera que està infracontractada.

Així mateix, es poden desenvolupar mecanismes de mercat específics per a l'assignació de capacitat en noves infraestructures, o per a l'assignació de capacitat en els emmagatzematges subterranis necessària per complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat de gas natural.

2. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'han d'aprovar els procediments d'assignació de capacitat d'accés a les instal·lacions del sistema gasista, que han de recollir, almenys, els aspectes següents:

- a) La definició detallada del producte que s'ofereixi.
- b) El percentatge de capacitat reservada per a contractes de durada inferior a l'any.
- c) Quan així es determini, es poden oferir productes de capacitat agregats, entenent com a tals aquells en els quals s'ofereixi capacitat indiferenciada ubicada en dues o més instal·lacions indistintament.

3. Per resolució del secretari d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, es pot desenvolupar el contingut de l'ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, que ha de recollir, almenys, els aspectes següents:

- a) Les regles del procediment d'assignació de la capacitat.
- b) El preu de sortida i, si s'escau, de reserva.
- c) El calendari de desenvolupament del procediment d'assignació i de contractació de la capacitat assignada.
- d) El mecanisme d'assignació de la capacitat no adjudicada.
- e) En els punts en què el gestor tècnic del sistema així ho justifiqui, es poden oferir productes de naturalesa interrompible.

Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. Si com a resultat de l'assignació de capacitat mitjançant procediments de mercat s'obtenen ingressos addicionals als previstos en aplicació dels peatges i cànon en vigor, aquests tenen la consideració d'ingressos liquidables del sistema.

5. El que disposa aquest article no és aplicable a la contractació de capacitat de sortida del punt virtual de balanç a consumidors finals.

Article 9. Contractació de capacitat de sortida des del punt virtual de balanç a un consumidor final.

1. La contractació d'accés de capacitat de sortida per al subministrament a un consumidor final s'ha de fer a través de la plataforma telemàtica a què fa referència l'article 5.1 d'aquest Reial decret, i requereix que el gestor tècnic del sistema validi prèviament que les garanties constituïdes pel comercialitzador o consumidor directe en mercat, si s'escau, són suficients.

2. Les sol·licituds d'accés que suposin un canvi de comercialitzador comporten de manera automàtica i a partir de la data efectiva d'aquest el traspàs des del comercialitzador sortint al comercialitzador entrant del contracte de capacitat de sortida corresponent des del punt virtual de balanç al consumidor final.

3. Les sol·licituds d'accés que no suposin un canvi de comercialitzador, incloses les altes de nous subministraments i les modificacions de capacitat contractada de subministraments existents, requereixen així mateix que el titular de les instal·lacions comprovi prèviament que hi ha prou capacitat, i s'han de resoldre en un termini màxim de 7 dies naturals a partir de la recepció de la sol·licitud per part del distribuïdor o transportista.

En el cas de la contractació de capacitat diària o intradiària, la comprovació prèvia que hi ha prou capacitat s'ha de fer en un termini màxim d'una hora.

4. En el cas de sol·licituds d'accés per part de futurs consumidors que no estiguin connectats prèviament a la xarxa, s'ha d'aplicar el procediment de sol·licitud de connexions de servei o connexions a xarxa que estableixi la normativa aplicable.

5. En els punts de subministrament es poden subscriure diversos contractes d'accés de la mateixa durada o d'una de diferent. En cas que algun d'ells tingui una durada inferior al mes, el punt de consum ha de disposar de telemesura.

6. Els consumidors que formalitzin contractes de durada inferior a un mes, d'acord amb els productes definits a l'article 6.1, han de disposar d'un equip de telemesura operatiu.

Article 10. *Mercat secundari de capacitat.*

1. La capacitat de les instal·lacions del sistema gasista que estigui contractada d'acord amb el règim d'accés de tercers en vigor pot ser objecte de compravenda o subarrendament a altres subjectes amb dret d'accés, a excepció de la capacitat de sortida del punt virtual de balanç a un consumidor, que es considera associada a cada consumidor.

2. Els comercialitzadors i consumidors directes en mercat poden transmetre la capacitat de què siguin titulars mitjançant compravenda o subarrendament, mentre que la resta dels subjectes amb dret d'accés únicament poden transmetre la capacitat mitjançant compravenda. Tots els subjectes amb dret d'accés poden adquirir capacitat mitjançant compravenda o subarrendament.

3. Les operacions de compravenda o subarrendament de capacitat es poden portar a terme per la quantitat total de capacitat contractada o per una part d'aquesta i per la durada temporal total contractada o per una part d'aquesta.

4. Els usuaris poden efectuar lliurement operacions de compravenda de capacitat o subarrendament a través d'acords bilaterals o a través de la plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat. En tots dos casos, les operacions han de quedar anotades a la plataforma telemàtica independentment del mètode utilitzat per a la transacció, i el gestor tècnic del sistema ha de validar prèviament les operacions de compravenda en relació amb la suficiència de les garanties constituïdes.

Els operadors de les instal·lacions tenen l'obligació de facilitar les transaccions de capacitat al mercat secundari i reconèixer la transferència dels drets de capacitat que se'ls notifiqui.

5. El gestor tècnic del sistema ha de portar un registre de les operacions efectuades, de manera que en tot moment estigui reflectida la titularitat de la capacitat contractada en el sistema o, en el cas de subarrendament, el titular del dret de nominació.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme han de tenir accés telemàtic al registre d'operacions de revenda i subarrendament de capacitat.

6. A la capacitat adquirida al mercat secundari mitjançant compravenda li són aplicables tots els drets i obligacions que la legislació vigent apliqui als contractes realitzats amb els operadors de les instal·lacions, inclosos, si s'escau, la constitució de garanties que siguin aplicables.

Article 11. *Contractes d'accés a les instal·lacions.*

1. Mitjançant resolució del secretari d'Estat d'Energia, a proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'han d'aprovar els contractes marc o models normalitzats de contractes d'accés a les instal·lacions del sistema gasista i les addendes necessàries per incloure les capacitats contractades de cada producte i període. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

En el cas de les connexions internacionals per gasoducte amb altres països de la Unió Europea, els contractes s'han d'aprovar per resolució de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, d'acord amb les competències que atorga la Llei 3/2013, de 4 de juny. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. L'operador de la instal·lació no pot establir condicionants addicionals a l'accés ni exigir que s'inclouguin clàusules addicionals que no estiguin previstes en els models normalitzats.

3. Les condicions mínimes dels contractes d'accés que s'han de subscriure amb els operadors de les instal·lacions corresponents són les següents:

a) Subjecte obligat al pagament dels peatges i cànon d'accés:

El subjecte obligat al pagament dels peatges i cànon ha de ser el subjecte amb dret d'accés que tingui durant el període establert la titularitat del dret de capacitat, ja sigui mitjançant una adquisició primària o mitjançant una adquisició de revenda efectuada al mercat secundari.

En cas d'impagament dels peatges o cànon, l'operador de les instal·lacions no pot exigir el pagament esmentat al consumidor, excepte si exerceixen el seu dret d'accés actuant com a consumidor directe en mercat.

L'impagament del contracte de subministrament subscrit entre el consumidor i el comercialitzador no eximeix aquest de la seva obligació de pagar per l'accés a les instal·lacions.

b) Període de pagament: quinze dies naturals des de la data d'emissió de la factura per part de l'operador de les instal·lacions.

c) Incompliments: donen lloc a la suspensió temporal del contracte.

4. En cas de disconformitat amb l'aplicació dels models normalitzats, qualsevol de les parts pot plantejar un conflicte davant la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que s'ha de resoldre d'acord amb el que preveu l'article 12.b.1r de la Llei 3/2013, de 4 de juny.

Article 12. *Procediments de gestió de les congestions.*

1. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'han d'aprovar els procediments de gestió de les congestions aplicables a les instal·lacions del sistema gasista espanyol.

2. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'aprovar, mitjançant una circular, els procediments de gestió de les congestions en les connexions internacionals amb Europa que preveu l'annex I del Reglament CE núm. 715/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009.

TÍTOL II

Mercat organitzat de gas

Article 13. *Mercat organitzat de gas.*

1. El mercat organitzat de gas ha d'estar integrat per transaccions lliures i voluntàries de compra i venda de gas natural a curt termini amb lliurament físic en el punt virtual de balanç, així com la resta de productes que defineix l'article 14.

2. La contractació de gas natural a curt termini ha d'incloure els productes amb un horitzó de lliurament contingut entre el mateix dia i, almenys, l'últim dia del mes següent al de la realització de la transacció.

3. Aquest mercat es constitueix com a «plataforma de comerç», tal com defineix l'article 10 del Reglament (UE) núm. 312/2014 de la Comissió, de 26 de març de 2014, pel qual s'estableix un codi de xarxa sobre el balanç de gas en les xarxes de transport.

Article 14. *Productes negociats en el mercat organitzat de gas.*

1. En el mercat organitzat de gas s'ha de negociar com a mínim els productes següents:

a) Productes normalitzats de transferència de titularitat del gas en el punt virtual de balanç amb un horitzó temporal fins a l'últim dia del mes següent al de la realització de la transacció.

b) Producte normalitzat a curt termini consistent en la transferència de titularitat del gas ubicat en el punt virtual de balanç que el gestor tècnic del sistema pot adquirir o vendre per efectuar les seves funcions de balanç.

c) Producte normalitzat local a curt termini consistent en la transferència de titularitat del gas ubicat en un punt o conjunt de punts determinats d'entrada o de sortida al/des del punt virtual de balanç que el gestor tècnic del sistema pot adquirir o vendre per efectuar les seves funcions de balanç.

2. Addicionalment, i amb l'habilitació prèvia per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, es poden negociar els productes següents relatius a la cadena de subministrament de gas:

a) Productes d'adquisició de gas necessari per al funcionament del sistema gasista, com el gas d'operació, el gas protector, el gas coixí dels emmagatzematges subterranis, el gas per al manteniment de les existències estratègiques de gas natural o la part de gas per al subministrament a consumidors d'últim recurs que es determini per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme.

b) Productes de transferència de titularitat del gas lliurats en el punt virtual de balanç del sistema amb un horitzó temporal superior a l'últim dia del mes següent al de la realització de la transacció.

c) Serveis de balanç basats en la compravenda de gas promoguts pel gestor tècnic del sistema.

d) Productes de transferència de titularitat del gas natural liquat en els tancs de les plantes de regasificació i de gas natural en els emmagatzematges subterranis.

e) Qualsevol altre producte que es consideri necessari.

En l'ordre esmentada s'ha de fixar, per a cada nou producte a negociar, les seves característiques, els mecanismes de negociació i la forma de retribució de l'operador del mercat, en funció de la naturalesa d'aquell, així com les condicions de separació d'activitats, inclosa la separació comptable, que siguin exigibles.

Article 15. *Regles del mercat organitzat de gas.*

1. Les Regles del mercat organitzat de gas contenen els procediments, termes i condicions que són aplicables a l'organització i funcionament del mercat esmentat, així com a la seva gestió tècnica i econòmica.

2. Aquestes regles, així com el contracte d'adhesió a aquestes, s'han d'aprovar per resolució del secretari d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a proposta de l'operador del mercat, i s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. L'operador del mercat ha de publicar a la seva pàgina web una versió anglesa i una versió portuguesa de les regles i resolucions de mercat una vegada s'hagin aprovat i modificat.

Article 16. *Resolucions de mercat, instruccions i guies d'usuari.*

1. Per resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'han d'aprovar les resolucions de mercat que siguin necessàries per aplicar i executar les regles.

2. Les resolucions de mercat esmentades tenen per objecte establir els detalls dels diferents processos i productes del mercat, i les ha de proposar l'operador del mercat, amb l'informe previ del Comitè d'Agents del Mercat. També s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. En els casos en què sigui estrictament necessari o urgent per a l'operació correcta del mercat organitzat de gas, i sempre d'acord amb un principi d'operació prudent, l'operador del mercat pot dictar les instruccions que calguin per respondre a la necessitat d'introduir detalls operatius de les regles o resolucions de mercat. Aquestes instruccions,

una vegada publicades per l'operador del mercat, s'han de notificar al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i al Comitè d'Agents del Mercat. Per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines es pot ordenar la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» de les instruccions esmentades.

4. L'operador del mercat pot elaborar guies d'usuari per a una operació eficaç i una utilització adequada, per part dels agents del mercat, dels sistemes informàtics i la plataforma del mercat necessaris per a una operació normal del mercat.

5. S'han de notificar al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i al Comitè d'Agents del Mercat.

Article 17. *Subjectes que poden actuar en el mercat organitzat de gas.*

Poden actuar en el mercat organitzat de gas els subjectes següents:

- a) L'operador del mercat organitzat de gas.
- b) Els comercialitzadors de gas natural.
- c) Els transportistes i distribuïdors de gas natural.
- d) Els consumidors directes en mercat, entesos com els consumidors que hagin contractat capacitat d'accés a la instal·lació de transport o distribució a la qual estiguin connectats per al seu propi consum, amb independència de si han subscrit addicionalment un contracte ordinari amb un comercialitzador.
- e) El gestor tècnic del sistema gasista espanyol.
- f) La Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers (CORES).
- g) Qualsevol altre subjecte que efectuï operacions de compra venda de gas amb la resta dels participants del mercat sense accedir a instal·lacions de tercers amb les limitacions que inclou la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.
- h) El gestor tècnic global del sistema gasista portuguès.

Article 18. *Subjecte habilitat i agent del mercat organitzat de gas.*

1. S'entén per subjecte habilitat el que compleix els requisits exigits pel gestor tècnic del sistema gasista espanyol per permetre la recepció de les seves notificacions de transaccions de gas.

2. Agent del mercat organitzat de gas és la persona jurídica que, havent adquirit la condició de subjecte habilitat, ha subscrit el contracte d'adhesió a les regles del mercat i ha estat admès com a tal per l'operador del mercat.

3. Depenent dels requisits complerts en el sistema gasista espanyol i portuguès, els agents poden negociar productes amb lliurament en el sistema gasista espanyol, en el sistema gasista portuguès, o en tots dos sistemes.

4. Els agents poden participar en el mercat organitzat de gas directament o a través d'un representant. En aquest cas, el representat assumeix la plena responsabilitat per tots els actes del representant en el mercat organitzat de gas en el seu nom.

Article 19. *Drets i obligacions dels agents.*

1. Sense perjudici d'altres drets que estableixin la normativa aplicable i les regles, cada agent té dret a:

- a) Efectuar operacions sobre els productes admesos a negociació per als quals compleixi els requeriments que estableixen les especificacions dels productes esmentats.
- b) Tenir accés, en condicions objectives i no discriminatòries i sense perjudici de l'observança de les obligacions de confidencialitat corresponents, a tota la informació i documentació relacionada amb el funcionament del mercat i, en concret, amb la seva participació en aquest.
- c) Ser degudament informat en relació amb el mercat, així com amb les operacions que ha efectuat, a través de la plataforma habilitada per l'operador del mercat per a aquesta finalitat.

- d) Cobrar el resultat de la facturació de les operacions efectuades al mercat quan el saldo d'aquesta sigui creditor per a l'agent.
- e) Efectuar consultes i reclamacions d'acord amb les regles del mercat.
- f) La confidencialitat de la informació derivada de la seva participació al mercat i de la que hagi intercanviat amb l'operador del mercat.
- g) Ser informat dins el termini establert i en la forma pertinent de qualsevol modificació tant en la normativa de mercat com en la interpretació d'aquesta, així com de totes les que pugui condicionar la seva participació.
- h) Elevar propostes de modificació normativa al Comitè d'Agents del Mercat, a la Secretaria d'Estat d'Energia o a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

2. Sense perjudici d'altres obligacions que estableixin la normativa aplicable i les regles, cada agent, de manera continuada, ha de:

- a) Satisfer els requisits d'admissió, que estan fixats en condicions objectives i no discriminatòries.
- b) Respectar l'operativa del mercat, en particular l'obligació que les ofertes s'efectuïn de conformitat amb el que estableixen les regles del mercat. A aquest efecte, l'agent, mitjançant la signatura del contracte d'adhesió, declara conèixer i acceptar íntegrament el contingut de les regles i resolucions de mercat vigents en cada moment, i és coneixedor així mateix de les normes aplicables i de les instruccions i guies dictades.
- c) Mantenir la confidencialitat de la informació que hagi obtingut a través de la seva participació en el mercat, o a través de l'operador del mercat o de la societat proveïdora de serveis de liquidació.
- d) Disposar dels mitjans necessaris per a l'operativa correcta del mercat i complir els requeriments en l'operació tècnica, tal com estableixen les regles del mercat.
- e) Mantenir les dades associades a l'agent degudament actualitzades a la plataforma del mercat. L'agent és l'exclusiu responsable de mantenir les seves dades actualitzades en tot moment.
- f) Respondre de les obligacions econòmiques que es derivin de la seva actuació al mercat.
- g) Comunicar el cessament en el compliment de qualsevol dels requisits d'accés al mercat, així com qualsevol canvi previst en la situació de l'agent que el porti a deixar de complir els requisits d'accés al mercat.

Article 20. *Creadors de mercat.*

Adicionalment al que estableix la disposició addicional trenta-quatre de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i per tal de fomentar la liquiditat de productes admesos a negociació en el mercat organitzat de gas, les regles del mercat han d'establir els termes i les condicions de participació voluntària d'agents creadors de mercat.

Article 21. *Funcions de l'operador del mercat.*

1. L'operador del mercat és el responsable de la gestió del mercat organitzat de gas, i ha d'exercir les funcions necessàries i adequades per al seu funcionament apropiat i la gestió econòmica dels seus serveis, respectant els principis d'eficiència, eficàcia, transparència, objectivitat, no-discriminació i independència.
2. Li correspon gestionar les diferents sessions de negociació, llistar els productes negociables, rebre les ofertes d'adquisició i venda, i gestionar aquestes ofertes i les anotacions fruit dels casaments en el mercat esmentat.
3. En particular li corresponen les funcions següents:
  - a) Formalitzar i acceptar l'admissió dels possibles agents.
  - b) Definir els productes admesos a negociació que s'han d'aprovar mitjançant una resolució de mercat.

- c) Rebre les ofertes de venda i d'adquisició de gas i de tots els altres productes que eventualment es puguin negociar, així com verificar-les i gestionar-les d'acord amb les regles.
- d) Casar les diferents ofertes rebudes d'acord amb les regles.
- e) Calcular els preus dels productes negociats per a cada sessió de negociació, resultants dels casaments al mercat.
- f) Garantir el funcionament adequat de la plataforma del mercat.
- g) Informar els agents, com més aviat millor, de les possibles incidències o esdeveniments que poden afectar el funcionament del mercat.
- h) Posar a disposició dels agents la documentació associada al funcionament del mercat, en particular a la plataforma del mercat, així com les modificacions i noves versions que es publiquin, amb prou antelació respecte al moment de l'aplicació.
- i) Publicar diàriament els preus i volums negociats per a cadascun dels productes del mercat, així com tota la informació de caràcter públic que s'estableixi.
- j) Publicar diàriament els preus de referència, entre ells els que s'han d'utilitzar en les liquidacions de desbalanços.
- k) Comunicar a cada gestor tècnic del sistema les notificacions resultants de les transferències de titularitat de gas en el mercat organitzat de gas amb lliurament en el sistema gasista sota la seva responsabilitat, resultat de les ofertes de compra i venda casades dels productes amb lliurament en el sistema esmentat.
- l) Comunicar a cada gestor tècnic del sistema, o a les entitats a què correspongui, la informació associada a les transaccions de la resta dels productes negociats que sigui necessària per exercir les seves funcions.
- m) Efectuar directament o a través d'un tercer, actuant com a contrapart, les liquidacions dels processos de mercat, la facturació i els processos de cobraments i pagaments, així com la gestió de les garanties del mercat.
- n) Comunicar i posar a disposició dels agents els resultats econòmics de les seves transaccions.
- o) Comunicar a les autoritats competents els comportaments contraris al funcionament correcte del mercat, com ara la manipulació o temptativa de manipulació del mercat i la realització d'operacions amb informació privilegiada i de les situacions que puguin resultar anòmales, sempre tenint en compte la informació a disposició de l'operador del mercat.
- p) Elaborar i fer públic el codi de conducta de l'operador del mercat.
- q) Garantir el secret de la informació de caràcter confidencial que hagin posat a la seva disposició els agents, d'acord amb les normes aplicables.
- r) Portar a terme directament, o a través d'un tercer, les tasques de gestor de garanties del sistema de gas natural que aquest Reial decret defineix.
- s) Qualsevol altres funcions que s'estableixin normativament.

Article 22. *Sessions de negociació.*

1. La negociació al mercat s'estructura en sessions de negociació, i es poden negociar un o diversos productes en cada sessió.
2. En una sessió de negociació poden coexistir dos tipus de negociació: subhasta i mercat continu.
3. Les dates, hores i tipus de negociació admesos en cada sessió de negociació han de quedar definides a les regles i resolucions de mercat.

Article 23. *Cartera de negociació.*

1. Els agents, o els seus representants, han d'efectuar les seves ofertes de compra i venda dels diferents productes a través de carteres de negociació, que han de ser sempre de titularitat de l'agent.
2. Tot agent pot disposar d'una o diverses carteres de negociació de la seva titularitat.

3. Cada cartera de negociació ha de permetre únicament la negociació de productes amb lliurament en un mateix sistema gasista.

Article 24. *Plataforma del mercat.*

1. L'operador del mercat ha de proporcionar als agents la informació i les credencials necessàries per a la realització dels processos de mercat a través de la plataforma del mercat, respectant sempre els criteris de confidencialitat.

2. A través d'aquesta plataforma, els agents han d'efectuar les accions de registre en el mercat organitzat de gas, han de portar a terme la negociació dels productes i poden consultar la informació sobre la seva participació al mercat i els resultats d'aquest.

Article 25. *Característiques generals de les ofertes.*

1. Cada oferta de compra o venda enviada per un agent suposa per la seva part un compromís ferm d'adquisició o lliurament del producte en qüestió.

2. Tota oferta presentada ha d'estar associada a una cartera de negociació. Per a cada oferta cal especificar almenys el producte ofert, la quantitat oferta del producte i el preu.

3. Tota oferta rebuda en la plataforma del mercat, prèviament a la seva incorporació a la negociació, ha d'estar subjecta a un procés de validació per part de l'operador del mercat en la qual s'ha de comprovar, entre altres condicions, que s'han constituït prou garanties.

Article 26. *Tipus de negociació.*

1. Subhastes:

a) En la negociació per subhasta, els agents poden enviar ofertes de compra i venda per a un producte determinat.

b) S'ha de casar les ofertes de venda i compra per a cada producte subhastat de manera independent mitjançant el mètode de casament simple. El resultat del casament determina el preu marginal de cada producte, que ha de ser igual al preu del punt de tall de les corbes agregades de venda i de compra del producte esmentat, així com la quantitat de producte que s'assigna per a cada agent.

c) Es poden portar a terme, entre d'altres, subhastes d'obertura, subhastes de tancament o subhastes davant determinats esdeveniments.

2. Mercat continu:

a) En la negociació en mercat continu, els agents poden enviar ofertes de compra i venda per a un producte determinat. Els agents tenen en tot moment accés a les informacions de les ofertes presentades per la resta d'agents.

b) En introduir una oferta, el casament s'efectua instantàniament, en cas que hi hagi una oferta contrària competitiva.

Article 27. *Efectes del casament.*

1. Una vegada que es casa una oferta, la transacció és ferma i comporta, si l'oferta és de compra, una obligació d'adquisició del producte o, si l'oferta és de venda, una obligació de lliurament d'aquell, en el lloc de lliurament indicat en l'especificació del producte. També comporta, respectivament, l'obligació de pagament i el dret de cobrament al preu de la transacció.

2. La transacció s'entén perfeta en el moment del casament i executada en el moment de la notificació per part de l'operador del mercat al gestor tècnic del sistema. El lliurament en cada dia de gas del producte s'entén efectuat en el moment de la notificació.

3. La transacció s'ha de prenotificar, a efectes informatius, al gestor tècnic del sistema el dia que quedi perfeta.

4. En cas d'haver perdut la condició de subjecte habilitat en el moment de la notificació, el lliurament s'entén no efectuat però sí notificat, i queda subjecte a les normes de liquidació de desbalanç i de les garanties del mercat organitzat de gas que recullen les regles de mercat.

Article 28. Procés de notificacions al gestor tècnic del sistema.

1. El gestor tècnic del sistema ha de disposar dels mecanismes tècnics i operatius necessaris per rebre les notificacions associades a les transaccions i contractes provinents de l'operador del mercat i d'altres plataformes que puguin negociar o intermediar productes amb lliurament en el sistema gasista espanyol.

2. Els detalls dels intercanvis necessaris per desplegar aquest article s'han de desenvolupar mitjançant protocols de detall de les normes de gestió tècnica del sistema.

Article 29. Intercanvis d'informació de l'operador del mercat amb el gestor tècnic del sistema.

1. El gestor tècnic del sistema ha de comunicar almenys una vegada al dia a l'operador del mercat els dies de gas per als quals els subjectes habilitats estan autoritzats a fer transferències de titularitat en el punt virtual de balanç.

2. L'operador del mercat ha d'utilitzar aquesta informació en el procés de validació de les ofertes, i no ha de permetre als agents efectuar ofertes associades a productes que incloguin períodes de lliurament per als quals no estiguin autoritzats.

3. L'operador del mercat ha d'enviar cada dia al gestor tècnic del sistema les prenotificacions associades a les transaccions portades a terme en les sessions de negociació del dia esmentat, que han d'incloure la suma de totes les energies corresponents a les transaccions de compra i de venda amb lliurament en cada dia de gas, per a cada subjecte que hagi actuat en el mercat organitzat de gas.

4. L'operador del mercat ha d'enviar cada dia al gestor tècnic del sistema les notificacions associades a les transaccions portades a terme amb lliurament el dia de gas següent, que han d'incloure per a cada dia la suma de totes les energies corresponents a les transaccions de compra i de venda amb lliurament en el dia de gas esmentat per a cada subjecte que hagi actuat en el mercat organitzat de gas.

5. En el cas de productes intradiaris, l'operador del mercat ha d'enviar al gestor tècnic del sistema les notificacions associades a les transaccions portades a terme.

6. La pèrdua de l'habilitació d'un subjecte per enviar notificacions des del moment de la perfecció de la transacció fins a la seva notificació no pot ser causa del rebuig de la notificació esmentada.

7. El gestor tècnic del sistema ha de comunicar a l'operador del mercat si hi ha algun subjecte que, havent efectuat una o més transaccions al mercat amb lliurament en el dia de gas quan estava autoritzat per a això, hagi perdut la condició de subjecte habilitat. Les transaccions d'aquest subjecte es consideren no lliurades en el dia de gas esmentat, i les transaccions de la resta dels agents queden inalterades.

8. En les liquidacions del mercat organitzat de gas, les quantitats que s'hagin d'abonar a un subjecte segons els resultats econòmics de les transaccions que no s'hagin lliurat, i en la part que no sigui necessària per cobrir obligacions de pagament al mercat, s'han de posar a disposició del gestor de garanties, juntament amb les garanties que preveuen a aquest efecte les regles de mercat, perquè disposi d'aquelles, amb l'objecte de cobrir, en cas que sigui necessari, els eventuals incompliments en el pagament de desbalanços del subjecte esmentat i, posteriorment, qualsevol altra obligació econòmica pendent amb el sistema gasista.

9. L'operador del mercat i el gestor tècnic del sistema han de desenvolupar el protocol de col·laboració i els procediments necessaris per establir els mecanismes de coordinació, les responsabilitats, els processos i els mitjans per a l'intercanvi d'informació, i determinar la informació intercanviada i les actuacions que han d'efectuar totes dues entitats per assegurar el funcionament correcte del mercat organitzat de gas.

10. Els detalls dels intercanvis necessaris per desplegar aquest article s'han d'aprovar per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines. El mecanisme d'intercanvi d'informació que descriu aquest article ha de ser utilitzat per altres plataformes de negociació o intermediació amb el gestor tècnic del sistema.

Article 30. *Càlcul i publicació dels resultats econòmics.*

1. Correspon a l'operador del mercat calcular els resultats econòmics després dels casaments del mercat, i el registre i la comunicació de les obligacions de pagament i els drets de cobrament a què donin lloc les transaccions casades en el mercat organitzat de gas.

2. L'operador del mercat ha de posar a disposició de cada agent els resultats econòmics de les seves transaccions, respectant l'anonimat de la negociació al mercat organitzat tant en el casament com en la liquidació i les normes de confidencialitat que estableixen les regles del mercat. Així mateix, ha de publicar la informació agregada del conjunt de transaccions corresponents a cada dia de lliurament i cada dia de negociació.

Article 31. *Processos de liquidació dels resultats econòmics.*

1. S'entén per liquidació dels resultats econòmics el conjunt de processos després dels quals els compradors abonen a l'operador del mercat l'import final a pagar, i aquest, al seu torn, abona als venedors l'import final a percebre per aquests en virtut dels resultats econòmics.

2. Els processos de liquidació dels resultats econòmics comprenen la facturació, la gestió de cobraments i pagaments i el càlcul de les garanties associades a la seva participació al mercat.

3. Les transaccions dels agents han de ser objecte de liquidació en els termes establerts mitjançant les regles del mercat.

Article 32. *Comitè d'Agents del Mercat.*

1. L'operador del mercat ha de constituir un Comitè d'Agents del Mercat amb funcions consultives que tingui per objecte conèixer i ser informat del funcionament i la gestió del mercat efectuada per l'operador del mercat i l'elaboració i la canalització de propostes que puguin redundar en un millor funcionament d'aquest.

2. Les funcions específiques del Comitè d'Agents del Mercat són les següents:

a) Conèixer i ser informat de l'evolució i el funcionament del mercat, així com del desenvolupament dels processos de casament i liquidacions.

b) Conèixer, a través de l'operador del mercat, les incidències que hagin tingut lloc en el funcionament del mercat.

c) Analitzar el funcionament del mercat i proposar a l'operador del mercat les modificacions de les normes de funcionament que puguin redundar en un canvi o millora operativa del mercat.

d) Informar de les noves propostes de Regles i Resolucions de Mercat, incloent, si s'escau, els vots particulars dels seus membres.

e) Assessorar l'operador del mercat en la resolució de les incidències que es produeixin en les sessions de negociació.

3. El Comitè d'Agents del Mercat ha d'estar format per representants de l'operador del mercat, dels agents, de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i del gestor tècnic del sistema, i la seva composició s'ha de determinar d'acord amb el que estableixen les regles del mercat. Addicionalment, el Comitè d'Agents del Mercat pot convidar representants amb veu i sense vot de cadascun dels grups següents: transportistes, distribuïdors, consumidors en mercat, CORES i associacions rellevants relacionades amb el sector.

4. El Comitè d'Agents ha d'aprovar el seu reglament intern de funcionament, en el qual ha d'establir la periodicitat de les sessions, procediments de convocatòria, normativa de codi de conducta, procediment d'adopció d'acords i la periodicitat per a la renovació dels seus membres. La condició de membre del Comitè d'Agents del Mercat no és remunerada.

5. El president i el vicepresident d'aquest òrgan han de ser elegits pel Comitè d'Agents entre els seus membres titulars. Les funcions del càrrec de secretari les ha d'exercir permanentment l'operador del mercat.

TÍTOL III

Garanties i resolució de conflictes

Article 33. *Compte de garanties per operar en el sistema de gas natural.*

1. Les garanties per a la contractació de capacitat d'infraestructures amb accés de tercers regulat, per a la participació en el mercat organitzat de gas i per a la liquidació de desbalanços les ha de gestionar de manera conjunta l'operador del mercat com a gestor de garanties, respectant les seves condicions i característiques particulars i el caràcter finalista de cadascuna d'elles, directament o a través d'un tercer. La gestió de les garanties ha d'obeir a una gestió eficient i eficaç pel que fa a costos i riscos, i s'han d'establir els incentius necessaris per aconseguir aquests objectius.

2. Els subjectes definits a l'article 3, els agents definits a l'article 18 i els subjectes habilitats pel gestor tècnic del sistema han de disposar d'un compte de garanties davant el gestor de garanties en què s'han de prestar les garanties establertes per donar prou cobertura a les seves operacions. Els agents han de determinar la part de les garanties assignada a cada finalitat, i els potencials requeriments de garanties associades a una finalitat no poden ser coberts per garanties compromeses a una altra.

El gestor de garanties ha de disposar dels mecanismes necessaris per permetre als agents assignar les garanties aportades i no compromeses entre les diferents finalitats segons les seves necessitats.

3. Les garanties han de respondre de les obligacions que assumeixi cada titular del compte de garanties, inclosos impostos vigents, interessos de demora, penalitzacions i quotes que siguin exigibles en el moment de pagament.

4. Per resolució del secretari d'Estat d'Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o, si s'escau, en les regles de mercat, s'ha d'aprovar, com a mínim, el següent:

- a) Un model normalitzat de prestació de garanties, que ha d'incloure almenys un historial del subjecte com a usuari del sistema gasista, la definició i fórmula de càlcul del risc objecte de la garantia, així com el protocol d'actuació en cas d'incompliment.
- b) L'import de les garanties.
- c) Els instruments vàlids per formalitzar les garanties.
- d) El protocol de comunicació amb el gestor de garanties.
- e) El protocol d'actuació en cas d'incompliments.

Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

5. En el cas de finalització de tots els contractes d'accés, les obligacions de pagament en la liquidació de desbalanços i de les operacions en el mercat organitzat de gas, la garantia es cancel·la després de l'últim pagament.

Article 34. *Control dels compromisos assumits pels subjectes.*

1. El gestor de garanties ha de mantenir actualitzats contínuament els compromisos de pagament i el volum de garanties associat de cada titular d'un compte de garanties, i ha de permetre al gestor tècnic del sistema verificar que cada sol·licitud de capacitat rebuda

en la plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat disposi de prou garanties no compromeses.

2. Igualment, el gestor de garanties ha de verificar que els nivells de garanties no compromeses dels subjectes estan en tot moment dins dels límits permesos establerts, i en cas contrari han de requerir al subjecte que aporti noves garanties.

Article 35. *Incompliments.*

1. Es consideren almenys els dos tipus d'incompliments següents:

a) Si transcorregut el període de pagament establert no se n'ha fet efectiu l'import total, inclosos els impostos corresponents.

b) Si davant la sol·licitud d'aportació de noves garanties el subjecte no regularitza la seva situació en el període establert.

2. En els casos d'incompliment s'ha de procedir a l'execució de les garanties constituïdes i al pagament d'una penalització. Així mateix, en el cas d'incompliments en els pagaments, les quantitats degudes i no pagades meriten interessos de demora a comptar de la data en què el pagament fos exigible sense que s'hagi verificat, fins a la data en què efectivament s'hagi abonat la quantitat pendent.

3. Si l'execució de la garantia no permet el cobrament de la totalitat de la quantitat deguda el dia en què el pagament sigui exigible, s'han de minorar a prorrata els drets de cobrament dels titulars que resultin creditors.

4. Una vegada saldat el deute, s'ha de procedir a regular-lo abonant la quantitat que va resultar impagada més els interessos de demora corresponents als creditors.

5. L'incompliment de les seves obligacions per part d'un subjecte pot donar lloc a:

a) Incompliments relatius als contractes d'accés a les instal·lacions: els operadors de les instal·lacions han de suspendre el contracte d'accés, en les condicions establertes als contractes d'accés a què fa referència l'article 11 d'aquest Reial decret, quan hagin transcorregut almenys 13 dies hàbils des que s'hagi requerit fefaentment el pagament al subjecte, sense que aquest s'hagi fet efectiu, o no s'hagin regularitzat les garanties. Els operadors de les instal·lacions han d'informar de la suspensió al gestor tècnic del sistema, al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i a la Comissió Nacional del Mercat i la Competència. A aquests efectes, el requeriment s'ha de practicar mitjançant remissió a la direcció que als efectes de comunicació figuri al contracte d'accés, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció per part de l'interessat així com la data, la identitat i el contingut d'aquell.

Quan l'accés l'efectuï directament un consumidor directe en mercat, la comunicació ha d'incloure el tràmit de desconnexió del consumidor de les xarxes per impagament, i ha de precisar la data a partir de la qual es produeix la desconnexió, en cas de no abonar-se en data anterior les quantitats sol·licitades.

b) Incompliments relatius al mercat organitzat de gas: donen lloc a suspensió temporal de la seva condició d'agent en el mercat organitzat de gas, d'acord amb el procediment que estableixen les regles de mercat.

c) Incompliments relatius al sistema de desbalanç: donen lloc a la pèrdua del dret a efectuar notificacions i, si s'escau, a la cancel·lació de la condició d'usuari d'acord amb la normativa aplicable.

Les mesures anteriors s'apliquen sense perjudici de les sancions que siguin aplicables d'acord amb el que estableixen la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i la seva normativa de desplegament.

6. El gestor de garanties ha de comunicar els casos d'incompliment i l'execució de les garanties a la Direcció General de Política Energètica i Mines, a la Comissió Nacional de Mercats i Competència i al gestor tècnic del sistema per a l'inici, si s'escau, del procediment d'inhabilitació per impagament.

7. Els processos, actuacions, paràmetres i comunicacions associats a les situacions d'incompliments s'han de desenvolupar en les regles de mercat i en les resolucions associades als contractes de capacitat i la liquidació de desbalanços.

Article 36. *Consultes i reclamacions.*

1. Es pot reclamar el resultat del casament en el mercat organitzat de gas, en la forma i els terminis que determinin les regles de mercat, després de la seva posada a disposició dels agents. L'operador del mercat ha d'analitzar la reclamació al més aviat possible, i pot arribar a anul·lar, suspendre o repetir l'operació.

2. Es poden reclamar els resultats d'assignació de capacitat en la plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat. El gestor tècnic del sistema ha d'analitzar la reclamació al més aviat possible, i pot arribar a anul·lar, suspendre o repetir l'operació.

Article 37. *Solució de conflictes.*

1. Els conflictes que puguin sorgir, en relació amb l'operació al mercat, liquidació de desbalanços, gestió de garanties i amb la contractació de capacitat d'accés a infraestructures amb dret d'accés regulat, s'han de resoldre d'acord amb el que estableix l'article 12.1.b) de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

2. Les resolucions de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència han de decidir totes les qüestions plantejades, posen fi a la via administrativa i són recurribles davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. La Comissió dels Mercats i la Competència ha de vetllar pel compliment efectiu de les resolucions que dicti, en virtut del que estableix aquest article.

TÍTOL IV

Instal·lacions de transport primari d'influència local

CAPÍTOL I

Procediment d'adjudicació per concurrència

Article 38. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest capítol estableix les bases del procediment de concurrència per adjudicar instal·lacions de transport primari d'influència local.

2. L'adjudicació d'un gasoducte inclou la de les seves posicions, estacions de regulació i/o mesura entre gasoductes primaris i totes les seves instal·lacions auxiliars, així com la construcció d'una nova posició o modificació d'una existent en el gasoducte al qual es connecti. La construcció de la posició i de l'estació de regulació i/o mesura o la seva modificació l'ha de sufragar l'adjudicatari, i és aplicable en aquest cas el que estableix la legislació en vigor per a les connexions transport-distribució.

3. El procediment de concurrència no és aplicable a tota instal·lació de transport primari pertanyent a la xarxa d'influència local que es connecti posteriorment a un gasoducte adjudicat per aquest procediment ni a les modificacions o ampliacions de les instal·lacions existents. Aquestes instal·lacions s'han d'adjudicar de manera directa al titular de la instal·lació a la qual es connecti. A aquests efectes, la duplicació de gasoductes existents té caràcter de nova instal·lació i la seva adjudicació es regeix pel que disposa aquest capítol.

Article 39. *Principis generals.*

1. L'adjudicació de les instal·lacions recollides a l'article 38 s'ha de fer exclusivament mitjançant un procediment de concurrència, sota els principis de transparència, objectivitat i no discriminació.

2. En tots els casos, els requisits tècnics que estableix el plec de prescripcions tècniques són de compliment obligat per als adjudicataris.

3. El procediment de concurrència inclou una valoració econòmica de les ofertes presentades per part d'un tribunal, i es pot aplicar també una fase de concurs per valorar criteris no econòmics, entre els quals es podria considerar criteris tècnics i ambientals.

4. S'ha de promoure l'ús de mitjans telemàtics per al desenvolupament de tota la convocatòria

5. Per elaborar les prescripcions tècniques, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot sol·licitar assistència tècnica al gestor tècnic del sistema i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Article 40. *Subjectes habilitats.*

1. Per participar en el procediment cal presentar davant la Direcció General de Política Energètica i Mines una declaració responsable que es compleixen tots els requisits en vigor per exercir l'activitat de transport de gas natural.

2. El participant que resulti adjudicatari ha d'acreditar la seva condició de transportista o acreditar-se en el termini d'un mes.

Article 41. *Convocatòria del procediment de concurrència per a l'adjudicació d'instal·lacions.*

1. D'ofici o a sol·licitud dels interessats, mitjançant resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines, i amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'inicia la convocatòria del procediment de concurrència. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» i ha d'incloure, almenys, el següent:

- a) El nomenament dels membres del tribunal qualificador.
- b) Les instal·lacions objecte de la convocatòria, inclòs el plec de prescripcions tècniques de cada una, i pot incloure el termini màxim de construcció.
- c) Els criteris de valoració en la fase de concurs, si aquesta té lloc, ponderació de cada criteri i ponderació total del concurs en el procés de concurrència.
- d) Relació de documentació que ha d'incloure l'oferta, que ha de contenir almenys:

1r Estudi del mercat potencial i la demanda probable que el gasoducte té previst atendre en els primers 20 anys.

2n Compromisos d'intencions dels potencials consumidors de gas natural amb indicació de consum horari i consum anual de gas natural; i/o de tercers per a la construcció de xarxes de distribució per atendre els mercats de la zona d'influència del gasoducte amb indicació d'inversions, longitud de xarxes a construir, nombre de consumidors a connectar i previsió de consum anual de gas natural.

3r Relació d'instal·lacions, les seves característiques bàsiques i plans de traçat a escala adequada.

4t Planificació i termini d'execució.

5è Garanties i estudi de la viabilitat econòmica del projecte.

e) Terminis de cada fase i lloc de lliurament de la documentació.

f) Lloc on s'ha de celebrar l'obertura de les ofertes econòmiques i anunciar la classificació de les ofertes.

g) Pressupost de referència, calculat per aplicació dels valors unitaris estàndard en vigor, i la quantia de la fiança.

2. Mitjançant una resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines s'ha de determinar la retribució per MWh vehiculat màxima admissible, expressada en €/MWh i tres decimals, i per aquest càlcul pot sol·licitar assistència tècnica a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. Aquest valor s'ha d'establir d'acord amb els principis de

sostenibilitat econòmica i financera que inclou l'article 50 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

3. La retribució màxima admissible per MWh s'ha d'utilitzar per determinar quines ofertes econòmiques presentades passen a la fase de valoració.

4. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de remetre en sobre tancat el valor de la retribució màxima per MWh al tribunal per a la seva obertura durant la sessió d'obertura dels sobres de les ofertes econòmiques.

5. La Direcció General de Política Energètica i Mines pot sol·licitar la informació addicional que consideri necessària per a l'adjudicació de les instal·lacions.

Article 42. *Composició del tribunal qualificador.*

1. El tribunal es regeix pel que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La seva composició ha de ser predominant tècnica, i tots els membres han de tenir un nivell orgànic equivalent a cap d'àrea o superior. S'ha de comprendre de:

- a) Un empleat de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència designat pel director d'Energia.
- b) Dos funcionaris de la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.
- c) Un funcionari de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.
- d) Un representant de l'Advocacia General de l'Estat del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.
- e) Un representant de cada comunitat autònoma per la qual discorri el traçat de la instal·lació.

Per cada titular s'ha de nomenar un suplent.

2. El tribunal pot sol·licitar al gestor tècnic del sistema que nomeni una persona per a tasques de suport tècnic, sense vot.

3. La presidència del tribunal l'ha d'exercir un funcionari de la Direcció General de Política Energètica i Mines i el funcionari de la Secretaria General Tècnica ha d'exercir les funcions de secretari, i estendre acta de les reunions.

4. El president té la potestat de:

- a) Convocar les reunions dels membres del tribunal que consideri oportunes, amb una anticipació mínima de 3 dies hàbils.
- b) Canviar motivadament un titular per un suplent.
- c) Proposar la cancel·lació del procediment en cas de falta manifesta de competència.

Article 43. *Terminis.*

La resolució de convocatòria del procediment de concurrència ha d'incloure almenys els terminis següents:

- a) Termini de presentació d'ofertes, que no pot ser inferior a sis mesos, a comptar de la data de publicació de la convocatòria.
- b) Termini de comprovació i acceptació d'ofertes, que no pot ser superior a dos mesos, a comptar de la data de finalització del termini de presentació d'ofertes.
- c) Termini d'esmena, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que no pot ser inferior a 10 dies hàbils.
- d) Terminis de les sessions públiques d'obertura dels sobres de la fase de concurs, i d'obertura dels sobres d'ofertes econòmiques, així com la data de resolució del procediment de concurrència. Aquests tres terminis s'han de determinar a partir de la data

d'acceptació de les ofertes, i en cap cas el termini per a la resolució del procediment pot ser superior a dos mesos.

Article 44. *Recepció d'ofertes.*

1. Cada oferta ha d'incloure la documentació següent en tres sobres separats:
  - a) Sobre 1: acreditació del participant, informació tècnica del projecte, acreditació de compliment dels requisits a què fa referència l'article 41 i garanties de participació d'acord amb el que disposa l'article 46.
  - b) Sobre 2: oferta econòmica.
  - c) Sobre 3: la informació requerida per la fase de concurs, si s'escau, d'acord amb el que es determini a la convocatòria de concurrència.
2. Els sobres 2 i 3 s'han de lliurar tancats i únicament es poden obrir en sessió pública, al lloc i en la data determinats per la convocatòria.

Article 45. *Oferta econòmica.*

1. L'oferta econòmica ha d'incloure exclusivament la retribució per MWh de gas natural vehiculat a través de la instal·lació, considerat com a tal el gas mesurat en el punt de connexió amb el gasoducte d'aigua amunt i expressada en €/MWh, amb tres decimals.
2. Les ofertes econòmiques presentades no poden es poden revisar ni modificar.

Article 46. *Constitució de garanties per a la participació en el procediment.*

1. Les empreses que participin en la convocatòria de concurrència han de constituir una fiança a favor de la Direcció General de Política Energètica i Mines que respongui del manteniment de les seves ofertes fins a l'adjudicació del contracte.
2. La fiança ha de ser d'un 1 per cent del pressupost de referència, calculat per aplicació dels valors estàndard en vigor als paràmetres tècnics de la instal·lació i que es publica a la resolució de convocatòria del procediment de concurrència.
3. La fiança s'ha de constituir en la Caixa General de Dipòsits a disposició del director general de Política Energètica i Mines, en metàl·lic o en valors de l'Estat o mitjançant aval bancari o contracte d'assegurança de caució amb entitat asseguradora autoritzada per operar en el ram de caució.
4. Les garanties aportades per participar en el concurs s'han de retornar als participants no adjudicataris en un termini màxim de 5 dies hàbils a comptar de la resolució del procediment de concurrència.

Article 47. *Fase de comprovació i acceptació d'ofertes.*

1. En aquesta fase s'ha de verificar que la documentació administrativa està completa i que el projecte compleix els requeriments tècnics que estableix el plec de prescripcions tècniques. A aquest efecte, es poden sol·licitar les correccions i esmenes que calguin respecte de la informació tècnica i l'administrativa.
2. Una vegada complerts els terminis d'esmena establerts, el tribunal qualificador ha de fer pública la relació d'ofertes admeses per passar a les fases de la convocatòria següents.
3. Si es verifica que només s'ha rebut una oferta, el tribunal ha de convocar en una mateixa sessió l'obertura del sobre de la fase de concurs, de l'oferta econòmica i del sobre de la retribució màxima per MWh de gas natural vehiculat. En cas que l'oferta econòmica sigui inferior o igual al valor de la retribució màxima per MWh de gas natural vehiculat, el tribunal ha de proposar a la Direcció General de Política Energètica i Mines l'adjudicació directa a l'empresa sol·licitant, en cas contrari, ha de declarar el procediment desert.

Article 48. Fase de concurs.

1. El procediment de concurrència pot incloure una fase de concurs en què es valorin criteris no econòmics, i la valoració màxima en el procediment de concurrència no pot superar el 30 per cent.

2. L'obertura de sobres de la fase de concurs s'ha de portar a terme en sessió pública a les dependències del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, i la data de l'acte s'ha de notificar als concurrents amb una anticipació mínima de 5 dies hàbils.

3. En la sessió hi han d'estar presents els membres del tribunal o els seus suplents, i hi poden assistir representants de les empreses concurrents; s'ha d'aixecar l'acta corresponent, que han de signar els membres del tribunal.

4. La puntuació obtinguda per cadascuna de les ofertes en la fase de concurs s'ha de determinar en sessió no pública, i s'ha d'aixecar una acta d'aquesta que inclogui la puntuació aconseguida en cadascun dels criteris per part de cada oferta presentada, la puntuació final de cadascuna d'elles, així com les valoracions fetes per cadascun dels membres del tribunal.

5. El tribunal qualificador ha de procedir a valorar el compliment d'aquests criteris per part de cadascuna de les ofertes, i ha de qualificar el compliment de cadascun dels criteris amb un valor entre 0 i 10, en què 10 és la valoració màxima i 0 la mínima.

6. En cas que hi hagi diversos criteris, per calcular la valoració final d'aquesta fase s'ha d'aplicar la mitjana aritmètica de les qualificacions de cadascun dels criteris, llevat que en la resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines s'hagi establert una fórmula de ponderació diferent.

7. La valoració del compliment de cadascun dels criteris per part de les ofertes així com la valoració final de cadascuna d'elles s'han de fer públiques en la sessió d'obertura de sobres d'ofertes econòmiques.

Article 49. Valoració econòmica de les ofertes.

Per valorar les ofertes s'utilitza el terme R obtingut mitjançant la fórmula següent:

$$R = Of \cdot (1 - \alpha \cdot C/10)$$

On:

- a) Of: oferta econòmica (expressada en €/MWh).
- b) α : ponderació de la fase de concurs en tant per un. En cap cas pot ser superior a 0,3 ni prendre valors negatius.
- c) C: valoració de la fase de concurs (de 0 a 10).

Article 50. Fase de valoració econòmica de les ofertes.

1. La valoració econòmica de les ofertes s'ha de fer en sessió pública en dependències del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, i la data de l'acte s'ha de notificar als concurrents amb una anticipació mínima de 5 dies hàbils.

2. En la sessió hi han d'estar presents els membres del tribunal o els seus suplents, i hi poden assistir representants de les empreses concurrents. S'ha d'aixecar l'acta corresponent, que han de signar els membres esmentats o els seus suplents, i se'n pot lliurar una còpia als representants de les empreses que concorrin que així ho sol·licitin.

3. En cas que s'inclogui una fase de concurs, s'ha de procedir en primer lloc a fer públiques les puntuacions aconseguides per les ofertes en els criteris de la fase de concurs, així com la puntuació final de cadascuna d'elles.

4. Posteriorment, s'obre el sobre amb el valor de la retribució màxima per MWh de gas vehiculat determinat per la Direcció General de Política Energètica i Mines, i a continuació s'obren els sobres amb les ofertes econòmiques. Amb els valors esmentats i juntament amb el resultat de la fase de concurs, s'ha de procedir a calcular el valor del terme R de cada oferta. Si una oferta és superior a la retribució màxima per MWh de gas natural vehiculat pel gasoducte, es descarta.

5. Una vegada ordenades les ofertes en funció del terme R, s'ha de declarar quina és la que té el terme R més baix.

6. S'adjudica l'oferta que tingui el menor valor del terme R i no hagi estat qualificada de baixa temerària.

7. El caràcter de baixa temerària d'una oferta el determina el tribunal d'acord amb el pressupost de referència de la instal·lació, els escenaris de demanda considerats i el conjunt d'ofertes presentades.

8. Quan una oferta sigui qualificada de baixa temerària, s'ha de donar audiència a l'ofertant perquè justifiqui la valoració de l'oferta i en precisi les condicions, en particular pel que fa a l'estalvi que permeti el procediment d'execució del contracte, els escenaris de demanda considerats, les solucions tècniques adoptades i les condicions excepcionalment favorables de què disposi per executar el projecte.

9. Si el tribunal, considerant la justificació efectuada pel licitador i els informes esmentats a l'apartat anterior, considera que no es pot complir l'oferta com a conseqüència de la inclusió de valors anormals o desproporcionats, l'ha d'excloure de la classificació.

10. Després d'analitzar les ofertes que es puguin qualificar de baixes temeràries, el tribunal ha d'elevat al director general de Política Energètica i Mines un informe del resultat del procediment de concurrència, que ha d'incloure la relació ordenada de les ofertes i una proposta d'adjudicació.

11. La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de dictar una resolució i ha de publicar el nom de l'empresa adjudicatària, la descripció del projecte adjudicat, el termini de sol·licitud d'autorització administrativa, el termini d'execució de les obres i posada en servei de les instal·lacions i la retribució oferta, expressada en €/MWh, amb tres decimals. Aquesta resolució s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat».

12. L'empresa ha d'acreditar, en el termini d'un mes des de la data de la resolució, el compliment dels requisits que exposa l'article 40 i el dipòsit de la fiança que estableix l'article 52.

Article 51. *Declaració de procediment desert.*

En qualsevol fase del procediment, el tribunal qualificador de manera motivada pot declarar desert el procediment si aprecia una falta evident de competència, si totes les ofertes incompleixen el plec de prescripcions tècniques, o tenen la consideració de baixa temerària, o superen el preu màxim establert

Article 52. *Fiances que ha de constituir el guanyador del procediment de concurrència.*

1. L'empresa guanyadora de la convocatòria ha de constituir en el termini d'un mes des de l'adjudicació, a favor de la Direcció General de Política Energètica i Mines, una fiança per valor del 2 per cent del pressupost de referència per garantir el compliment de les seves obligacions. Aquesta fiança es pot cobrir amb la garantia de participació a què fa referència l'article 46; en cas contrari, s'ha de retornar en el termini màxim de 5 dies hàbils a comptar de l'endemà de la constitució de la fiança.

2. Aquesta fiança és aplicable, si s'escau, a la fiança que s'estableixi als efectes de garantir el compliment de les obligacions establertes en l'autorització administrativa.

3. La fiança s'ha de constituir en la Caixa General de Dipòsits a disposició del director general de Política Energètica i Mines, en metàl·lic o en valors de l'Estat o mitjançant aval bancari o contracte d'assegurança de caució amb entitat asseguradora autoritzada per operar en el ram de caució. L'empresa guanyadora del procediment ha de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines la documentació acreditativa del dipòsit de la fiança esmentada dins del termini de 30 dies hàbils a partir de la seva constitució.

4. La fiança es pot executar si, una vegada vençuts els terminis que preveu l'oferta presentada, l'empresa adjudicatària no ha donat compliment a les obligacions imputables a aquella derivades del concurs.

Article 53. *Incompliment de l'obligació de dipòsit de la fiança.*

1. En cas que l'empresa guanyadora del procediment de concurrència no hagi constituït la fiança o presentat la sol·licitud d'autorització administrativa corresponent en els terminis corresponents, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot proposar als transportistes que figurin a continuació en l'ordre de prelación del procediment de concurrència la realització del projecte i la construcció subsegüent de les instal·lacions.

2. En cas que cap de les empreses anteriors accedeixi a realitzar el projecte, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot proposar la realització del projecte al transportista titular de la major part de les instal·lacions de la troncal, amb les mateixes condicions que l'empresa adjudicatària.

3. La garantia de participació de l'empresa guanyadora que no hagi constituït la fiança s'ha de lliurar al gestor tècnic del sistema, que l'ha de declarar com a ingrés al sistema de liquidacions en la primera liquidació disponible.

CAPÍTOL II

Retribució d'instal·lacions de transport primari d'influència local

Article 54. *Àmbit d'aplicació.*

La metodologia de retribució que defineix aquest capítol s'aplica exclusivament a les instal·lacions de transport primari que pertanyin a la xarxa d'influència local adjudicades segons la metodologia que disposa el capítol I del títol IV d'aquest Reial decret i a totes les instal·lacions adjudicades de manera directa que es connectin, ampliin o modifiquin alguna de les anteriors.

Article 55. *Retribució anual.*

1. La retribució anual de les instal·lacions es compon del terme de retribució per disponibilitat (RD), obtingut de sumar la retribució per gas vehiculat (RGV) i la retribució dels costos d'operació i manteniment (COM), i el terme de retribució per continuïtat de subministrament (RCS).

2. Els termes COM i RCS s'han de calcular d'acord amb el que disposa l'annex XI de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre.

3. L'obra lineal merita retribució en concepte d'RGV des de l'endemà a la data de la seva posada en marxa i fins que es compleixi el que estableix l'article 56, fins i tot si la instal·lació supera la vida útil reguladora en vigor. La resta d'elements de l'immobilitzat no meriten directament retribució en concepte d'RGV.

4. La retribució per gas vehiculat (RGV) s'obté de multiplicar el volum anual de gas vehiculat per la instal·lació des de novembre de l'any anterior (n-1) a octubre de l'any (n), tots dos inclosos, per la retribució oferta per l'adjudicatari de la instal·lació en el procediment de concurrència.

5. Als efectes de l'aplicació del paràgraf anterior:

a) S'ha d'utilitzar com a cabal provisional que s'ha d'aplicar en el càlcul de la retribució de l'any «n» el gas vehiculat des de novembre de l'any «n-2» a octubre de l'any «n-1».

b) La retribució provisional anterior s'ha de substituir per la definitiva una vegada que es disposi del cabal definitiu vehiculat des del mes de novembre de l'any «n-1» al mes d'octubre de l'any «n», tots dos inclosos.

c) Durant el primer any d'operació, per calcular la retribució provisional el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha d'utilitzar una previsió de gas vehiculat sobre la base de les dades proporcionades pel titular de la instal·lació.

6. Una vegada finalitzada la vida útil reguladora de l'element, i si aquest continua en operació, la seva retribució en concepte de COM s'afecta del coeficient d'extensió de vida útil que recull l'annex XI de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre.

Article 56. *Retribució màxima.*

1. El valor actual net (VAN) de les retribucions anuals en concepte d'RGV, calculat aplicant una taxa de descompte igual a la taxa de rendibilitat (TR) en vigor cada any, no pot superar el valor de la inversió reconegut per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines. En aquest moment, la retribució en concepte d'RGV és nul·la.

2. El VAN s'ha de calcular d'acord amb la fórmula següent:

$$VAN = \sum_i \frac{RGV_i}{(1 + TR_i)^i}$$

RGV_i i TR_i són la retribució per gas vehiculat i la taxa de rendibilitat de l'any «i», respectivament.

Article 57. *Gasoductes en cascada.*

Les instal·lacions de transport primari d'àrea d'influència que es connectin a un altre gasoducte primari d'àrea d'influència adjudicat per procediment de concurrència no meriten retribució en concepte d'RGV; reben únicament la retribució per continuïtat de subministrament RCS i els costos d'operació i manteniment que li corresponguin.

Disposició addicional primera. *Inspecció periòdica d'instal·lacions receptores de combustibles gasosos per canalització.*

1. Les empreses distribuïdores han de comunicar als usuaris connectats a la seva xarxa, amb una antelació mínima de tres mesos, la necessitat d'efectuar la inspecció periòdica de les instal·lacions receptores comunes i/o de les instal·lacions individuals dels punts de subministrament connectats a les seves xarxes, amb la periodicitat que estableix la reglamentació vigent de qualitat i seguretat industrial.

2. Aquesta comunicació s'ha d'efectuar de manera individualitzada als titulars de les instal·lacions i ha de contenir la informació següent:

- a) Data de l'última inspecció.
- b) Codi universal de punt de subministrament (CUPS) o número de referència unívoc de la instal·lació en el cas d'instal·lacions receptores comunes o instal·lacions de gasos líquids del petroli.
- c) Informació en relació amb la possibilitat que el titular decideixi amb qui vol efectuar la inspecció esmentada; pot elegir el mateix distribuïdor o una empresa instal·ladora habilitada de gas amb prou categoria per efectuar la inspecció d'acord amb el tipus d'instal·lació, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 919/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11. Així mateix, s'ha d'informar el consumidor del fet que, en cas d'efectuar la inspecció amb una empresa instal·ladora habilitada, aquesta s'ha d'encarregar de notificar al distribuïdor la realització i el resultat de la inspecció.
- d) Setmana en què s'ha d'efectuar la inspecció en cas que el titular de les instal·lacions opti per dur-la a terme amb l'empresa distribuïdora i preus del servei amb el desglossament que estableix l'apartat 7 d'aquesta disposició.
- e) Data límit de realització i presentació del certificat de la inspecció periòdica de les instal·lacions en cas que el titular decideixi efectuar la inspecció amb una empresa instal·ladora habilitada de gas diferent de la de l'empresa distribuïdora. Aquesta data límit no pot ser inferior a 45 dies naturals des de la data de remissió de l'escrit per part de l'empresa distribuïdora.
- f) Telèfon d'atenció al client al qual es pugui dirigir el titular de la instal·lació. Aquest telèfon ha de ser gratuït.

g) Referències a la normativa aplicable.

h) S'ha d'indicar que en cas que l'empresa instal·ladora habilitada no hagi remès a l'empresa distribuïdora el certificat corresponent de la inspecció abans de la data límit establerta, s'entén que el titular desitja que la inspecció l'efectuï el mateix distribuïdor.

En aquest cas, el distribuïdor ha de comunicar la data i el rang horari de la inspecció amb un marge de 3 hores i amb una antelació mínima de 5 dies. La comunicació ha d'incloure un número de telèfon gratuït a través del qual el client pot concretar l'hora de la inspecció o sol·licitar-ne la modificació.

i) Informació sobre on aconseguir la relació d'empreses instal·ladores.

3. Les empreses distribuïdores i instal·ladores de gas han de dur a terme les seves actuacions d'acord amb el que indica l'apartat anterior d'aquesta disposició, i el que disposa el Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries.

4. Quan la inspecció l'efectuï una empresa instal·ladora de gas, a més de lliurar al consumidor la còpia del certificat d'inspecció, ha de remetre el certificat de la inspecció al distribuïdor per mitjans telemàtics posats a la seva disposició per l'empresa distribuïdora. Així mateix, ha de mantenir una altra còpia en el seu poder. L'empresa instal·ladora ha de registrar telemàticament quin ha estat el resultat de la inspecció, i l'aplicació facilita de manera automàtica un justificant de recepció a l'empresa instal·ladora.

5. En cas que l'empresa instal·ladora de gas que efectuï la inspecció detecti una anomalia principal que no es pugui corregir al moment, s'ha d'interrompre el subministrament de gas i s'ha de precintat la part de la instal·lació pertinent o l'aparell afectat. Si és necessari tancar la clau de connexió de servei, l'empresa instal·ladora ha d'avisar l'empresa distribuïdora perquè aquesta pugui procedir al tall. Un cop corregida l'anomalia, s'ha d'informar l'empresa distribuïdora perquè procedeixi a la reobertura de la clau de la connexió de servei.

6. En cas que el titular de la instal·lació no efectuï la inspecció periòdica per qualsevol dels mitjans autoritzats i en els terminis que indica el Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, el distribuïdor ho ha de comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, al titular de la instal·lació i a l'empresa comercialitzadora que efectuava el subministrament i ha de procedir a la suspensió del subministrament en el punt esmentat en els termes i les condicions que determini la normativa de la comunitat autònoma fins a la presentació del certificat corresponent.

7. Les tarifes màximes que les empreses distribuïdores poden cobrar per les inspeccions a les instal·lacions receptores comunes o instal·lacions individuals han de diferenciar els conceptes següents:

a) Despeses de gestió de l'empresa distribuïdora: ha d'incloure les despeses corresponents al manteniment de les bases de dades dels clients en què consten els resultats de la inspecció, seguiment de la situació de les instal·lacions i comunicacions necessàries relatives a la inspecció a les administracions públiques i als consumidors.

Aquest concepte s'estableix mitjançant una ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, a proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i l'ha de facturar el distribuïdor a través de l'empresa comercialitzadora de gas al titular del contracte del punt de subministrament independentment de l'empresa que hagi efectuat la inspecció periòdica.

b) Despeses d'inspecció física: engloba, entre altres conceptes, la inspecció física, l'expedició del certificat i la notificació d'aquest a l'empresa distribuïdora. El cost màxim per aquest concepte que pot cobrar una empresa distribuïdora el poden fixar els organismes competents de les comunitats autònomes i només el pot facturar l'empresa distribuïdora en cas que la inspecció hagi estat efectuada per aquesta o per personal contractat per aquesta.

8. El cost total de la inspecció periòdica l'ha de facturar el distribuïdor o l'instal·lador a través de l'empresa comercialitzadora de gas al titular del contracte del punt de subministrament. L'empresa comercialitzadora ha d'ingressar aquests imports al distribuïdor, juntament amb el pagament mensual de peatges, i el distribuïdor ha de fer la transferència als instal·ladors que correspongui.

No s'ha de facturar cap quantitat si la inspecció s'efectua sobre instal·lacions que ja hagin superat favorablement el procés d'inspecció en els últims quatre anys.

9. En cas que es detectin anomalies durant la inspecció, ni l'empresa ni l'instal·lador que efectua la inspecció poden procedir a reparar-les.

Disposició addicional segona. *Mandats.*

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'han de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme les propostes següents:

a) El gestor tècnic del sistema ha de fer una proposta de desplegament de l'article 5.1 pel que fa als requisits de la plataforma telemàtica única de sol·licitud i contractació de capacitat.

b) La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de fer una proposta de desplegament de l'article 8 pel que fa als procediments d'assignació de capacitat, així com de l'article 11 pel que fa als models normalitzats de contractes d'accés a les instal·lacions del sistema gasista, i una proposta dels costos de gestió d'inspecció de les instal·lacions de gas d'acord amb el que estableix l'apartat 7 de la disposició addicional primera.

c) El gestor de garanties i el gestor tècnic del sistema han de formular una proposta conjunta en relació amb el procés de gestió de garanties que preveu l'article 33.4 tant per a les garanties de contractació de capacitat d'infraestructures amb accés de tercers regulat com per a les garanties de participació en el mercat organitzat de gas i de liquidació de desbalanços.

Disposició addicional tercera. *Venda d'existències estratègiques per part de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, CORES ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme un pla de vendes del seu excedent d'existències estratègiques i de reducció de capacitat d'emmagatzematge per adaptar-los als volums que se li exigeixen per reglament.

Disposició addicional quarta. *Procediments que regula el títol II de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

Pel que fa a procediments associats a autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació d'hidrocarburs que regula la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, quan siguin competència de l'Administració General de l'Estat, són aplicables addicionalment les regles que s'indiquen a continuació:

a) Prèviament a l'atorgament d'una concessió d'explotació d'hidrocarburs o d'emmagatzematge és condició necessària que l'òrgan ambiental hagi conclòs el procediment d'avaluació d'impacte ambiental en sentit favorable, d'acord amb la normativa que li sigui aplicable.

b) La titularitat d'un permís d'investigació o d'una concessió d'explotació d'hidrocarburs no exigeix de l'obligació d'obtenir l'autorització administrativa corresponent per a l'execució dels treballs associats, respectivament, al seu pla d'investigació o pla general d'explotació, quan així ho estableixi la normativa vigent o quan estiguin subjectes a una avaluació d'impacte ambiental d'acord amb la normativa ambiental aplicable. S'exceptuen de l'obligació anterior els treballs que tinguin la consideració d'activitats lliures d'acord amb l'article 13 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i l'article 12.1 del Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei sobre investigació i explotació d'hidrocarburs, de 27 de juny de 1974.

c) Amb caràcter previ a la resolució de l'expedient d'autorització, s'ha d'haver resolt, si s'escau, el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

d) Les sol·licituds de pròrroga de concessions d'explotació, subjectes o acollides al règim que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, el termini inicial de vigència efectiva de les quals, com a conseqüència del que preveu l'article 30.2.6 del Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, sigui inferior a trenta anys, es poden formular en qualsevol moment anterior al del seu venciment.

e) En tot cas, el còmput de la vigència de la pròrroga s'ha de fer a partir de l'endemà del venciment de la vigència de la concessió que figurava a l'atorgament inicial.

f) En el termini de quinze dies hàbils després que es produeixi la meritació del cànon de superfície al qual fa referència l'article 21 de la Llei 8/2015, de 21 de maig, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i per la qual es regulen determinades mesures tributàries i no tributàries en relació amb l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs, l'administració competent per a l'atorgament de les autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació o concessions d'explotació que hagin donat origen a la meritació d'aquest l'ha de notificar a l'òrgan competent per a la seva recaptació.

Disposició addicional cinquena. *No-increment de la despesa pública.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden representar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició transitòria primera. *Entrada en vigor de les disposicions relatives als productes estàndard de contractació de capacitat.*

1. La contractació mitjançant productes estàndard de capacitat que defineix l'article 6.1 comença a partir de l'1 d'octubre de 2016, excepte en les interconnexions internacionals amb Europa.

2. S'estableix un termini fins al 30 de novembre de 2016 per a l'adaptació als productes estàndard de capacitat de les capacitats contractades a través dels contractes actuals de més d'un any de durada i que continuïn vigents el dia 1 de gener de 2017. Fins a la data esmentada, els subjectes amb contracte d'accés en vigor poden renunciar a la seva reserva de capacitat, totalment o parcialment i sense cost, excepte en les interconnexions internacionals amb la resta de països de la Unió Europea en què no es pot renunciar a la capacitat contractada. Un cop transcorregut aquest període, els contractes resultants es consideren vinculants.

Disposició transitòria segona. *Procediment transitori d'assignació de capacitat.*

1. Fins a l'entrada en vigor dels procediments d'assignació de capacitat que preveu el títol I, les sol·licituds d'accés les ha de resoldre l'operador de les instal·lacions atenent l'ordre cronològic de recepció formal d'aquestes, en un termini màxim de 24 hores des de la recepció de la sol·licitud, excepte en els casos que indiquen l'apartat 2 i 3 d'aquest article.

La resposta de la sol·licitud de l'accés ha d'adjuntar la corresponent addenda al model de contracte d'accés, per a la seva signatura per part del sol·licitant.

El sol·licitant d'accés pot subscriure l'addenda al contracte d'accés des del moment de recepció de l'acceptació de l'accés i fins a un termini màxim que ha de ser el més breu entre 6 dies hàbils o el corresponent a la meitat del període que resti fins a la data d'inici de la prestació del servei sol·licitat.

2. Les sol·licituds d'accés de consumidors subministrats a pressió superior a 4 bar que no impliquin un canvi de comercialitzador, incloses les altes de nous subministraments i les modificacions de capacitat contractada de subministraments existents, requereixen la comprovació prèvia per part del titular de les instal·lacions que existeix prou capacitat i s'han de resoldre en un termini màxim de 7 dies naturals a partir de la recepció de la

sol·licitud. En el cas de la contractació de capacitat diària o intradiària, la comprovació prèvia que existeix prou capacitat s'ha de dur a terme amb la màxima celeritat possible i en cap cas en un termini superior a 24 hores.

3. Per als consumidors subministrats a pressió igual o inferior a 4 bar i fins que estigui disponible la plataforma telemàtica a què fa referència l'article 5.1 d'aquest Reial decret i s'adaptin les disposicions normatives pertinents, la contractació de nova capacitat i la modificació o baixa de capacitat contractada s'han de dur a terme directament amb el distribuïdor d'acord amb els procediments que regula el Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre.

4. Els operadors de les instal·lacions han de disposar d'un procediment telemàtic de sol·licitud i contractació de capacitat per al compliment d'aquesta disposició.

5. Als efectes d'aquesta disposició, es consideren dies hàbils cada dia de l'any, excepte els diumenges i els festius nacionals.

Disposició transitòria tercera. Retribució provisional de l'operador del mercat.

La retribució de l'operador del mercat s'ha de meritjar des de la data en què el mercat organitzat de gas estigui en funcionament.

Es reconeix una retribució provisional a compte a l'operador del mercat organitzat de gas fins a l'aprovació de la retribució transitòria que estableix la disposició transitòria segona de la Llei 8/2015, de 21 de maig, per la qual es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i per la qual es regulen determinades mesures tributàries i no tributàries en relació amb l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs.

Una vegada aprovada la retribució transitòria que estableix la disposició transitòria segona de la Llei 8/2015, de 21 de maig, s'ha de procedir a liquidar la diferència entre aquesta i la retribució provisional a compte que hagi rebut l'empresa.

Per a l'any 2015, l'esmentada retribució provisional a compte s'estableix en 2.000.000 d'euros que ha d'abonar el sistema de liquidacions en un pagament únic.

Disposició transitòria quarta. Comitè d'Agents del Mercat organitzat de gas.

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, s'ha de procedir a la constitució del Comitè d'Agents del Mercat, a què es refereix l'article 32.

Disposició transitòria cinquena. Habilitació dels subjectes que han de participar al mercat.

Mentre que el gestor tècnic del sistema no disposi d'un procediment d'habilitació de subjectes aprovat mitjançant la preceptiva norma de gestió tècnica, s'entén que un subjecte està habilitat i, per tant, pot adquirir la condició d'agent del mercat organitzat de gas, sempre que en el moment de sol·licitud de l'alta estigui habilitat per efectuar notificacions de transaccions al gestor tècnic del sistema.

Disposició transitòria sisena. Retribució d'instal·lacions de transport primari no troncal adjudicades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Les instal·lacions de transport primari no troncal adjudicades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret són retribuïdes segons la metodologia que disposa la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, inclòs el que estableix l'annex XI «Metodologia de càlcul de la retribució de les activitats de transport, regasificació i emmagatzematge bàsic».

Disposició transitòria setena. Mitjans telemàtics per a la càrrega de certificats d'inspecció periòdica.

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les empreses distribuïdores han de posar a disposició de les empreses instal·ladores de gas una eina telemàtica que permeti un intercanvi segur de la documentació associada al procés d'inspeccions.

Disposició transitòria vuitena. *Tarifes d'inspecció periòdica de gas natural.*

Fins que per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, a proposta de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, s'estableixin les despeses de gestió de l'empresa distribuïdora, es considera que la retribució per aquest concepte ha de ser de 12,8 euros per inspecció efectuada.

Fins que els organismes competents de les comunitats autònomes publiquin les despeses de la inspecció física que les empreses distribuïdores poden cobrar per la realització de les inspeccions periòdiques en el format que estableix l'apartat 3 de la disposició addicional primera, es considera com a despesa de la inspecció física la diferència entre la tarifa màxima establerta d'inspecció periòdica vigent i les despeses de gestió de l'empresa distribuïdora establertes, de manera que les tarifes màximes d'inspecció periòdica que no s'hagin adaptat al nou esquema comprenen, en tot cas, els dos conceptes de despesa a què es refereix l'apartat 7 de la disposició addicional primera.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori en relació amb els procediments que regula el títol II de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

El que disposa la disposició addicional quarta és aplicable als procediments que estaven en tramitació a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició transitòria desena. *Règim transitori per al manteniment d'existències mínimes d'hidrocarburs líquids.*

Els canvis en el període de referència per al càlcul de les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat d'hidrocarburs líquids a causa de la substitució de l'any mòbil per l'any natural, efectuats a l'article 2.1 del Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, per mitjà d'aquest Reial decret no són aplicables fins a l'1 d'abril de 2016.

Disposició transitòria onzena. *Dimensió hispanolusitana del mercat organitzat de gas natural.*

La dimensió hispanolusitana del mercat organitzat, i en particular el que preceptua l'article 18.3 d'aquest Reial decret, no són aplicables fins que es despleguin els treballs i les disposicions derivades del tractat internacional que prevegi la integració gradual de tots dos mercats d'acord amb les conclusions de la XXVIII Cimera Hispanolusitana.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o de rang inferior quan contradiguin o s'oposin al que disposa aquest Reial decret i, en particular: els articles 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 del Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.*

Se substitueix l'apartat 3 i s'afegeixen dos nous apartats 4 i 5 a l'article 12 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, amb la redacció següent:

«3. Als efectes del que disposa l'article 73.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, tenen la consideració d'instal·lacions de connexió, entre la xarxa de transport i distribució, totes les instal·lacions necessàries per al funcionament adequat de la connexió situades aigua avall de la posició de derivació del gasoducte de transport. Les instal·lacions de connexió poden ser executades pel distribuïdor i han d'incloure l'estació de regulació i/o mesura, els terrenys necessaris per a la instal·lació de la

connexió i tots els actius de comunicacions, proteccions, control, alimentació elèctrica, serveis auxiliars i altres elements que permetin el subministrament continu de gas a les xarxes de distribució en condicions de seguretat.

La posició de derivació, existent o nova, o la modificació de la posició que permeti la derivació a distribució no forma part de la instal·lació de connexió, sinó que forma part de la instal·lació de transport a la qual es connecti la xarxa de distribució.

Les posicions de derivació d'un gasoducte de transport estan formades per les vàlvules, connexions, venteig, equips i accessoris que permetin que la connexió de transport-distribució sigui ventejada, alimentada i operada amb independència, amb seguretat i amb continuïtat des de cada costat de la vàlvula de línia de la posició de derivació del gasoducte.

Els costos d'inversió reals incorreguts per a la realització de les instal·lacions de connexió els ha de suportar el distribuïdor sol·licitant, així com també el cost de la posició de derivació, en cas que no existeixi, o la modificació d'aquesta, sense perjudici que el titular de la posició sigui el transportista, el qual en aquest cas no té dret a cap retribució per aquesta inversió. Així mateix, també ha de suportar el distribuïdor els costos d'inversió necessaris per ampliar les estacions de regulació i mesura saturades propietat d'un transportista.

4. El que disposa aquest article també és aplicable a les instal·lacions de connexió entre instal·lacions de transport primari i transport secundari.

5. En cas de discrepàncies respecte a la connexió esmentada, es poden elevar les actuacions produïdes a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, perquè emeti una resolució en un termini de dos mesos, quan la competència correspongui a l'Administració General de l'Estat, o, si s'escau, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma corresponent perquè emeti una resolució en un termini de tres mesos.»

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regula l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la incorporació de reserves estratègiques de productes petrolífers.

El Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regula l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la incorporació de reserves estratègiques de productes petrolífers, queda modificat en els termes següents:

U. S'afegeix un nou article 1 bis que té la redacció següent:

«Article 1 bis. *Definicions.*

Als efectes del que estableix l'actual Reial decret, es defineixen els termes següents:

1. «Any de referència»: l'any natural de les dades de consum o de les importacions netes utilitzades per calcular el nivell d'existències mínimes de seguretat que s'han de mantenir o el nivell d'existències efectivament mantingudes en un moment determinat.

2. «Consum intern»: l'agregat, calculat de conformitat amb l'annex II, que correspon al total de les quantitats subministrades al país per al conjunt d'usos energètics i no energètics; aquest agregat inclou els subministraments al sector de la transformació i els subministraments al transport, la indústria, les llars i altres sectors per al consum final; així mateix, inclou el consum propi del sector de l'energia (excepte el combustible de refineria).

3. «Decisió internacional efectiva de mobilització de reserves»: tota decisió en vigor del Consell de Direcció de l'Agència Internacional de l'Energia amb la finalitat

de permetre que el cru o els productes petrolífers arribin al mercat mitjançant la mobilització de les reserves dels seus membres o mitjançant mesures addicionals.

4. «Interrupció greu del subministrament»: el descens important i sobtat en el subministrament de petroli cru o productes petrolífers de la Unió Europea o d'un Estat membre, independentment que doni lloc o no a una decisió internacional efectiva de mobilització de reserves o existències de seguretat.

5. «Accessibilitat física»: les disposicions per ubicar i transportar les existències de seguretat a fi d'assegurar-ne la distribució o el lliurament efectiu als usuaris i mercats finals dins de terminis i en condicions que permetin alleujar els problemes de subministrament que puguin haver sorgit.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. D'acord amb el que disposa l'article 50 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, l'obligació de manteniment d'existències mínimes que han de mantenir, en tot moment, els subjectes que intervenen en el sector del petroli, als quals fa referència l'article 7 d'aquest Reial decret, es fixa en 92 dies de les seves vendes o consums l'any natural anterior.

Quan es tracti de gasos líquids del petroli, les existències mínimes esmentades es fixen en 20 dies de les seves vendes o consums l'any natural anterior.

No obstant el que estableixen els paràgrafs precedents, per al càlcul de l'obligació de manteniment d'existències mínimes durant el primer trimestre el període d'1 de gener a 31 de març de cada any, es consideren les vendes o els consums efectuats durant el penúltim any natural a l'any en què es calculi l'obligació.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5, que passa a estar redactat amb el tenor següent:

«1. Els subjectes obligats a mantenir existències mínimes de seguretat de productes petrolífers, inclosos els gasos líquids del petroli, segons el que estableix l'article 50 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i els altres que no ho siguin però que mantinguin existències d'hidrocarburs per raó de la seva activitat han de facilitar al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers informació, en la forma i amb la periodicitat que es determini, que permeti obtenir un balanç exacte sobre els moviments dels productes de cada subjecte, entrades de cru i/o productes petrolífers per importació, intercanvi intracomunitari o compra nacional, quantitats i destinacions de les vendes al mercat interior per canals de distribució i sectors de consum, exportacions de productes petrolífers, altres sortides, nivells i variació d'existències i qualsevol altra que es consideri necessària a les mateixes finalitats.»

Quatre. L'article 7 queda redactat en els termes següents:

«Article 7. Subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes de seguretat d'hidrocarburs líquids.

De conformitat amb el que estableix l'article 50 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, estan obligats a mantenir, en tot moment, existències mínimes de seguretat de productes petrolífers en la quantia que determina l'article 2.1 d'aquest Reial decret:

a) Els operadors a l'engròs de productes petrolífers, que regula l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, per les seves vendes anuals al mercat nacional, incloses les vendes i/o els consums a altres operadors a l'engròs.

b) Les empreses que exerceixin una activitat de distribució al detall de productes petrolífers, que regula l'article 43 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en la part de les seves vendes i/o consums anuals al mercat nacional no subministrada

pels operadors a l'engròs, que regula l'article 42 de la Llei esmentada, o per altres distribuïdors al detall.

c) Els consumidors de productes petrolífers, en la part del seu consum anual no subministrada per operadors a l'engròs que regula l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, o per les empreses que exerceixin una activitat de distribució al detall de productes petrolífers, que regula l'article 43 de la Llei esmentada.»

Cinc. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 9, que passa a tenir la redacció següent:

«3. Als efectes del càlcul de les existències mínimes de seguretat computables per al compliment de l'obligació que estableixen els articles precedents, les existències en forma de cru, primera matèria i productes semirefinats s'han de comptabilitzar netes del seu contingut en nafes, pel que han de ser objecte d'una reducció del 4 per cent sobre el total de les existències, sense perjudici del que estableix l'annex I.

A més, únicament es poden comptabilitzar com a existències mínimes de seguretat un 90 per cent de les existències de cadascun dels grups de productes i del cru i productes semirefinats.

4. Es faculta la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme per establir o modificar, amb la periodicitat necessària i quan raons tècniques o compromisos internacionals així ho aconsellin o amb sol·licitud prèvia motivada de les empreses titulars de refineries interessades, el valor dels coeficients d'equivalència i els percentatges computables que recullen els apartats 2 i 3 anteriors. En la fixació dels percentatges de l'apartat 2 cal atènyer-se al que disposa l'apartat 9 de l'article 14 d'aquest Reial decret.»

Sis. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 10 i se li afegeix un nou apartat 5, d'acord amb el tenor següent:

«1. En el compliment de l'obligació d'existències mínimes de seguretat de productes petrolífers, es poden computar com a tals les quantitats que siguin propietat del subjecte obligat o estiguin a la seva plena disposició en virtut de contractes d'arrendament i es destinin al seu consum en territori nacional, sempre que els contractes d'arrendament esmentats hagin estat remesos prèviament a la Corporació. A més, en el cas de contractes d'arrendament, els volums associats no poden ser objecte de cessió o arrendament a tercers de cap manera.

Als efectes del càlcul de les existències mínimes de seguretat, tenen aquesta consideració:

a) Les contingudes a bord de vaixells petrolers, inclosos els butaners, que estiguin en port pendents de descàrrega, una vegada emplenades les formalitats portuàries.

b) Les emmagatzemades en els ports de descàrrega.

c) Les contingudes en els dipòsits i les esferes de les refineries.

d) Les contingudes en dipòsits a l'entrada dels oleoductes.

e) Les existents en els dipòsits i les esferes dels operadors autoritzats per a la distribució a l'engròs, en les empreses d'emmagatzematge o d'importació, i en els dels comercialitzadors i distribuïdors al detall.

f) Les existents en els dipòsits dels grans consumidors. A aquests efectes, s'entén per gran consumidor el que consumeixi més de 10.000 tones mètriques a l'any dels productes petrolífers o 500 tones mètriques a l'any en el cas de gasos líquids del petroli.

g) Les existents en barcases i vaixells en trànsit de cabotatge durant el transport dins de les fronteres nacionals, sempre que l'Administració en pugui exercir el control i en pugui disposar sense demora.

h) El petroli cru o productes petrolífers emmagatzemats en una concessió d'explotació d'emmagatzematge subterrani.

En tot cas, les instal·lacions en què s'emmagatzemin productes petrolífers, computables als efectes d'existències mínimes de seguretat, han d'estar inscrites en els registres corresponents de les administracions públiques competents.»

(...)

4. Les existències mínimes de seguretat s'han d'emmagatzemar en qualsevol dels sistemes que descriu l'apartat 1 d'aquest article i de tal manera que es puguin portar al consum, de manera continuada, durant un període de 92 dies en el cas de productes petrolífers líquids i de 20 dies en el cas dels gasos líquids del petroli. Així mateix, han de garantir la disponibilitat i accessibilitat física d'aquestes a fi de permetre'n la verificació en qualsevol moment.

En tot cas, la Corporació, mitjançant els procediments de control als quals es refereixen els articles 37 i 38 d'aquest Reial decret, ha de garantir l'habilitació dels procediments oportuns per a la identificació, la comptabilitat i el control d'aquestes a fi de permetre'n la verificació en qualsevol moment, fins i tot quan les existències esmentades estiguin barrejades amb altres existències que no tinguin la consideració d'existències mínimes de seguretat.

Anualment, la Corporació ha de remetre un informe al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme que detalli les actuacions de control dutes a terme, amb especial atenció a la verificació de la seva disponibilitat i accessibilitat física, i fer les recomanacions que consideri pertinents.

5. Als efectes de verificar el compliment a escala de país de les obligacions internacionals, el consum intern diari mitjà que s'ha de tenir en compte es calcula sobre la base de l'equivalent de petroli cru del consum intern durant l'any natural precedent, establert i calculat segons les modalitats i el mètode que exposa l'annex II.

Quan sigui procedent, les importacions netes diàries mitjanes que s'han de tenir en compte es calculen sobre la base d'equivalent de petroli cru de les importacions diàries durant l'any natural precedent, establerta segons les modalitats i el mètode que exposa l'annex I.

Durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de març de cada any, les mitjanes diàries de consum intern i d'importacions netes a què fan referència els dos paràgrafs anteriors es determinen sobre la base de les quantitats consumides o importades, respectivament, durant el penúltim any anterior a l'any natural en qüestió.

En tot cas, cap quantitat es pot comptabilitzar diverses vegades com a reserva i no s'han d'incloure les reserves de nafta ni les reserves de productes petrolífers per als pallols de vaixells internacionals. De les reserves de petroli cru es dedueix un 4 per cent en concepte de rendiment mitjà de la nafta.

Així mateix, es pot optar per qualsevol dels mètodes següents aplicables al càlcul del nivell d'existències. El mètode de càlcul s'ha de mantenir durant tot l'any en qüestió:

a) Incloure totes les altres reserves de productes petrolífers que figuren a l'annex C, punt 3.1, del Reglament (CE) núm. 1099/2008 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu a les estadístiques sobre energia, respecte a l'aplicació d'actualitzacions per a les estadístiques sobre energia mensuals i anuals, i determinar el seu equivalent de petroli cru multiplicant les quantitats per 1,065.

b) Incloure les reserves exclusivament dels productes següents: gasolina d'automoció, gasolina d'aviació, carburant de tipus gasolina per a avions de retropropulsió (carburant de tipus nafta per a avions de retropropulsió o JP4), carburant de tipus querosè per a avions de retropropulsió, altres querosens, gasoil/carburant dièsel (fuel destil·lat), fuel (tant de baix com d'alt contingut de sofre), i determinar el seu equivalent de petroli cru multiplicant les quantitats pel factor 1,2.

En cap cas es poden computar, a escala de país, com a existències mínimes de seguretat les quantitats de petroli cru o de productes petrolífers objecte de mesures d'embargament o d'execució, així com les existències d'empreses en procediment de fallida o de concurs de creditors sense perjudici que, en aquest últim cas i sempre que el concursat o fallit no tingui poder de disposició sobre aquestes, les quantitats

esmentades sí que siguin considerades a efecte del compliment de l'obligació nacional per part del subjecte en qüestió. En l'auditoria de vendes a què es refereix l'article 5 d'aquest Reial decret, l'auditor ha de certificar sota la seva responsabilitat els volums d'existències de seguretat del subjecte obligat objecte de l'auditoria de vendes que estan embargats, a més de la circumstància que el subjecte esmentat estigui obligat o no en situació de concurs de creditors.

La Corporació ha d'elaborar, sense perjudici de les seves funcions restants, les relacions estadístiques a què fa referència l'annex III.»

Set. L'article 11 passa a estar redactat amb el tenor següent:

«Article 11. *Existències mínimes de seguretat de productes petrolífers fora del territori espanyol.*

1. Es faculta el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per autoritzar el compliment de l'obligació de manteniment d'existències mínimes, incloses les estratègiques, de productes petrolífers als subjectes obligats i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, si s'escau, amb cru i productes que estiguin emmagatzemats pel seu compte en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que, com a condició prèvia, hi hagi un acord intergovernamental amb l'Estat esmentat que garanteixi el manteniment de les condicions de competència i asseguri la disponibilitat de les existències per a les finalitats que preveu l'article 49 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i sempre que no representi un perjudici per a la seguretat del proveïment nacional. Així mateix, pot modificar la quantia dels percentatges a què es refereixen els paràgrafs següents d'aquest article.

El percentatge d'existències mínimes de seguretat que el subjecte obligat emmagatzemi en altres estats membres de la Unió Europea no pot excedir en cap moment el 40 per cent de les existències mínimes de seguretat totals que a aquest subjecte obligat li correspongui mantenir en virtut de la legislació vigent.

En cas que la quantia d'existències mínimes de seguretat localitzades en altres estats membres de la Unió Europea pel conjunt dels subjectes obligats superi el 15 per cent en l'àmbit nacional, és preceptiu per a l'autorització del manteniment de quantitats addicionals de reserves mínimes de seguretat fora del territori espanyol un informe de la Corporació de Reserves Estratègiques que consideri l'impacte sobre la seguretat del subministrament.

El que estableixen els paràgrafs anteriors s'aplica tant a les existències pròpies emmagatzemades en altres estats membres de la Unió Europea com a les existències posades a la seva disposició en virtut de contractes d'arrendament subscrits amb entitats centrals d'emmagatzematge o operadors econòmics d'altres estats membres per a existències localitzades en els seus territoris, les quals no es poden cedir o arrendar a tercers de cap manera.

2. Els subjectes obligats d'altres estats membres de la Unió Europea poden complir les obligacions de manteniment de reserves d'emergència que els hagin imposat amb cru i/o productes que estiguin emmagatzemats a Espanya, sempre que aquesta operació sigui autoritzada prèviament per tots dos estats, independentment que existeixi o no un acord intergovernamental entre aquests.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb previ Acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de determinar les modalitats, el procediment i els requisits d'aplicació general per a l'autorització prèvia d'aquesta operació de cobertura en els casos en què no hi hagi acord intergovernamental amb l'Estat esmentat.

No obstant això, quan l'acord ja existeixi o se subscriu posteriorment, cal atènyer-se al que disposa l'acord esmentat, que passa a substituir el procediment anterior per a aquest Estat en qüestió.

3. Els subjectes obligats d'estats no pertanyents a la Unió Europea poden complir les obligacions que els hagin imposat amb cru i/o productes emmagatzemats a Espanya amb un acord intergovernamental previ.

4. En el cas d'estats membres de la Unió Europea o de les seves entitats centrals d'emmagatzematge, quan desitgin que la Corporació els mantingui part de les seves reserves d'emergència durant un període determinat, cal atènyer-se al que disposa l'article 14 exclusivament. Igualment, aquesta Corporació pot sol·licitar amb caràcter puntual a altres entitats centrals d'emmagatzematge d'estats membres el manteniment de part de les seves existències estratègiques.

5. Les entitats que mantinguin en territori nacional existències a favor de subjectes obligats estrangers, independentment del fet que siguin o no subjectes obligats a Espanya, han de remetre a la Corporació, abans del dia 20 de cada mes, una relació de les existències emmagatzemades a Espanya l'últim dia del mes natural anterior, desglossada per categoria de producte i localització en instal·lació d'emmagatzematge. Amb la mateixa periodicitat, la Corporació ha de remetre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència aquesta informació i s'han d'agrupar en un únic document les relacions remeses per cada subjecte.

6. En el cas de decisió internacional efectiva de mobilització de reserves o d'interrupció greu del subministrament, les autoritats competents s'han d'abstenir de prendre qualsevol mesura que obstaculitzi la transferència, l'ús o la distribució de les reserves d'emergència i les reserves específiques emmagatzemades en territori nacional a compte d'un altre Estat. Així mateix, es prohibeix que qualsevol altra entitat adopti mesures similars, sense perjudici de les clàusules restants que s'hagin pactat entre les parts.»

Vuit. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Existències estratègiques d'hidrocarburs líquids.*

1. Tenen la consideració d'existències estratègiques d'hidrocarburs líquids la part de les existències mínimes de seguretat que siguin constituïdes, mantingudes i gestionades per la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers.

2. S'han de constituir existències estratègiques que computin a favor de cadascun dels subjectes obligats almenys per 42 dies del total de la seva obligació d'existències mínimes de seguretat de cada grup de productes petrolífers, exclosos els gasos líquids del petroli, venuts o consumits en el territori nacional. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme pot modificar el nombre de dies a què fa referència aquest apartat i l'anterior en funció de l'evolució del mercat i de la disponibilitat d'infraestructures d'emmagatzematge per part de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers.

3. La Corporació ha d'evitar disposar d'existències o capacitat en excés, una vegada constituïts els dies mínims obligatoris i ateses les peticions relatives als apartats 4 i 5 d'aquest article.

4. Els subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article 7 poden sol·licitar a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers l'ampliació de les existències estratègiques constituïdes a favor seu, fins assolir una quantitat màxima equivalent a la totalitat de les seves obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat.

En cas que la Corporació disposi de prou capacitat, s'ha d'assignar als sol·licitants volums addicionals d'existències, i s'han d'aplicar si s'escau els criteris de preferència que estableix l'apartat 6 d'aquest article.

5. Els subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article 7 que optin per l'alternativa que estableix l'apartat anterior han de fer la sol·licitud corresponent a la Corporació, en els terminis i en la forma que aquesta determini, i han d'indicar tant la cobertura addicional sobre el mínim establert, quan sigui procedent, com el termini corresponent, que desitgen que els mantingui la Corporació. Les sol·licituds s'han de comunicar abans del 30 de juny de l'any precedent a l'any sobre el qual se sol·licita la cobertura addicional.

La Corporació ha de resoldre sobre les peticions rebudes en el termini màxim de 5 mesos, d'acord amb els principis de transparència, objectivitat i no-discriminació, sense perjudici del que estableix l'apartat 6, i ha de determinar la cobertura de dies addicionals que correspongui a cada sol·licitant, així com els períodes de la cobertura. La Direcció General de Política Energètica i Mines, amb la proposta prèvia de la Corporació, ha d'aprovar els models de contracte corresponents.

6. En els casos en què la capacitat sol·licitada pel total de subjectes, d'acord amb el que disposa l'apartat 4, superi la capacitat d'emmagatzematge i d'existències disponible per la Corporació, el repartiment de capacitat s'ha d'assignar d'acord amb la prelación següent:

a) Sol·licituds fetes per tots els subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article 7 fins a un màxim de 2 dies sobre el mínim que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

b) Sol·licituds fetes pels subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs b i c de l'article 7 d'aquest Reial decret, al seu torn, amb l'ordre de prioritat següent:

1r Subjectes que no assoleixin un volum d'importacions d'un 0,5 per cent de volum total de cada grup de productes petrolífers, venuts o consumits en el territori nacional durant el període a què es refereix l'article 2.1.

2n Subjectes que no estiguin inclosos en l'epígraf immediatament anterior.

c) Sol·licituds fetes per subjectes individuals, o pertanyents a grups empresarials, no inclosos en el paràgraf b anterior, sense capacitat de refinació en el territori espanyol ni en qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea amb què s'hagi subscrit un acord intergovernamental en els termes de l'article 11 d'aquest Reial decret, al seu torn, amb l'ordre de prioritat següent:

1r Subjectes que no assoleixin un volum de vendes o consum d'un 0,5 per cent de volum total de cada grup de productes petrolífers, venuts o consumits en el territori nacional durant el període a què es refereix l'article 2.1.

2n Subjectes que no estiguin inclosos en l'epígraf immediatament anterior.

d) Sol·licituds fetes per subjectes individuals, o pertanyents a grups empresarials, sense capacitat de refinació en el territori espanyol però amb capacitat de refinació en qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea amb què s'hagi subscrit un acord intergovernamental en els termes de l'article 11 d'aquest Reial decret.

e) Sol·licituds fetes per subjectes pertanyents a grups empresarials amb capacitat de refinació en el territori espanyol.

En els casos en què la capacitat disponible no sigui suficient per satisfer totes les sol·licituds d'un mateix grup establert en els criteris anteriors, s'ha de dur a terme un repartiment de tal manera que s'obtingui el mateix nombre de dies disponibles per a totes les sol·licituds d'aquest grup.

En cas que es produeixin eventuais reduccions de la capacitat d'emmagatzematge o d'existències disponible per la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, aquesta reducció s'ha d'imputar als subjectes aplicant els criteris anteriors en ordre invers.

7. En els casos en què la capacitat total sol·licitada d'acord amb el que disposa l'apartat 4 no superi la capacitat d'emmagatzematge i d'existències disponible per la Corporació, i que la Corporació disposi de capacitat excedent, la pot assignar a les sol·licituds efectuades, per a períodes determinats, per altres estats membres de la Unió Europea o les seves entitats centrals d'emmagatzematge, encara que no hi hagi un acord amb l'Estat esmentat o per un estat membre de l'Agència Internacional de l'Energia amb el qual s'hagi subscrit el corresponent acord internacional, o per l'agència constituïda per l'Estat esmentat per al manteniment de reserves de seguretat d'hidrocarburs.

Aquesta assignació s'ha de fer per una durada que no afecti els compromisos que la Corporació hagi adquirit o adquireixi amb els subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article 7.

En els casos en què la capacitat disponible no sigui suficient per satisfer totes les sol·licituds efectuades pels estats, entitats centrals d'emmagatzematge o agències a què fa referència aquest apartat, la Corporació ha d'establir un mecanisme de repartiment objectiu, transparent i no discriminatori.

8. No hi pot haver existències estratègiques dins de les existències mínimes de seguretat corresponents als gasos líquats del petroli.

9. A l'hora de constituir les existències estratègiques de productes petrolífers, la Corporació ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir que, almenys, un terç del total de les existències mínimes de seguretat es mantingui en forma dels productes obligats, a què es refereix l'article 9, sempre que l'equivalent de petroli cru de les quantitats consumides equivalgui com a mínim al 75 per cent del consum intern, calculat pel mètode que figura a l'annex II.

Els equivalents de petroli cru que esmenta el paràgraf anterior s'han de calcular multiplicant per un factor d'1,2 la suma del total dels «subministraments interiors bruts observats», tal com els defineix l'annex C, punt 3.2.1, del Reglament (CE) núm. 1099/2008, per als productes inclosos en les categories utilitzades sense incloure en el càlcul els pallols de vaixells internacionals.

La Corporació ha de remetre anualment un informe al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme sobre el compliment de l'obligació relativa a aquest apartat.

10. La Corporació ha de publicar de manera permanent una informació completa, per categoria de productes, sobre els volums i la durada de reserves el manteniment de les quals pot garantir als operadors econòmics o, si s'escau, a les entitats centrals d'emmagatzematge interessades.»

Nou. L'apartat 1 de l'article 26 es modifica d'acord amb el que s'indica a continuació:

«1. Les quotes a què fan referència els apartats 1 i 2 de l'article anterior s'han d'aprovar per a cada any natural per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme.

A aquest efecte, la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers ha d'elaborar una proposta que s'ha d'acompanyar d'un pressupost comprensiu dels ingressos i les despeses previstos per a l'exercici corresponent i dels criteris aplicats per determinar l'import de les quotes unitàries, així com d'un pla estratègic i operatiu per als cinc i dos anys naturals següents, respectivament, que detalli la manera de complir les seves funcions de manera eficaç i eficient.

Una vegada aprovades les quotes anuals, la Corporació de Reserves Estratègiques en pot sol·licitar la modificació a l'alça o a la baixa fins a un màxim del 5 per cent, a la Direcció General de Política Energètica i Mines, i ha d'aportar la documentació justificativa de la sol·licitud.»

Deu. Es modifica l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«Les operacions de compra, venda, permuta, arrendament i emmagatzematge de reserves estratègiques s'han d'ajustar a contractes tipus els models dels quals ha d'aprovar la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.»

Onze. Els apartats 1 i 2 de l'article 39 passen a tenir la redacció següent:

«1. El Consell de Ministres, mitjançant acord, en situació d'escassetat de subministrament de productes petrolífers, inclosa una decisió internacional efectiva de mobilització de reserves, pot ordenar la submissió de les existències mínimes de seguretat, incloses les estratègiques, a un règim d'intervenció sota control directe de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, per tal d'incloure la

utilització més adequada dels recursos disponibles, tal com disposa l'article 49 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i pot establir l'ús o la destinació final de les existències mínimes de seguretat, incloses les estratègiques, disposades per a consum o transformació, sempre que això sigui necessari per assegurar el proveïment a centres de consum que es considerin prioritaris.

Així mateix, pot adoptar en l'àmbit, amb la durada i les excepcions que es determinin, entre d'altres, alguna o algunes de les mesures que preveu l'article 49.2 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre:

En el cas de mobilització d'existències mínimes de seguretat en virtut d'una decisió internacional efectiva de mobilització de reserves, s'ha d'informar immediatament la Comissió Europea així com l'Agència Internacional de l'Energia. En el cas d'una interrupció greu de subministrament però que no impliqui una decisió internacional efectiva de mobilització de reserves, s'ha de sol·licitar l'autorització de la Comissió Europea.

No obstant això, es poden mobilitzar existències mínimes de seguretat per sota del nivell mínim obligatori establert en unes quantitats immediatament necessàries per donar una resposta inicial en casos d'una urgència especial o amb la finalitat d'atendre crisis locals. En cas d'una mobilització d'aquest tipus, s'ha d'informar la Comissió immediatament de la quantitat mobilitzada.

Segons que correspongui, s'ha d'establir un calendari raonable per a la reposició del nivell d'existències mínimes de seguretat en coordinació amb la Comissió Europea i l'Agència Internacional de l'Energia.

2. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, a proposta de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, ha de desplegar normes o plans generals d'aplicació en cas de crisi en el subministrament de productes petrolífers o de problemes puntuals de proveïment, que poden preveure l'alienació o permuta de les existències estratègiques, així com les mesures organitzatives necessàries per assegurar l'aplicació pràctica d'aquests plans. Amb sol·licitud prèvia de la Comissió Europea, s'ha d'informar immediatament aquesta dels plans d'intervenció esmentats i de les mesures organitzatives corresponents.

Les existències estratègiques la disposició de les quals sigui procedent s'han d'oferir a preus de mercat als subjectes obligats al manteniment d'existències mínimes, per a la seva posada a consum.»

Dotze. Es modifica la disposició final tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final tercera. *Facultats de desplegament i modificació.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

S'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per modificar el contingut dels annexos I, II i III d'aquest Reial decret, així com el que disposa l'article 10.5, quan sigui necessari per ajustar aquestes disposicions a la normativa europea o internacional.»

Tretze. S'afegeixen els annexos I, II i III següents, mentre que l'annex preexistent es reordena com a «Annex IV. Estatuts de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers»:

«ANNEX I

Mètode de càlcul de l'equivalent de petroli cru de les importacions de productes petrolífers

L'equivalent de petroli cru de les importacions de productes petrolífers, als efectes de la Directiva 2009/119/CE del Consell, de 14 de setembre de 2009, per la

qual s'obliga els estats membres a mantenir un nivell mínim de reserves de petroli cru o productes petrolífers, s'ha de calcular pel mètode següent:

L'equivalent de petroli cru de les importacions de productes petrolífers s'obté sumant les importacions netes dels productes següents: petroli cru, primeres matèries per a refineries, altres hidrocarburs, tal com els defineix l'annex B, punt 4, del Reglament (CE) núm. 1099/2008, ajustades per prendre en consideració les possibles variacions d'existències, deduint un 4% en concepte de rendiment de la nafta o, si el rendiment mitjà de la nafta en el territori nacional supera el 7 per cent, deduint el consum efectiu net de nafta o el rendiment mitjà de la nafta i afegint les importacions netes de tots els altres productes petrolífers a excepció de la nafta, igualment ajustades per prendre en consideració les variacions d'existències i multiplicades per 1,065.

No s'inclouen en el càlcul els pallols de vaixells internacionals.

ANNEX II

Mètode de càlcul de l'equivalent de petroli cru del consum intern

L'equivalent de petroli cru del consum s'ha de calcular pel mètode següent:

El consum intern en qüestió es determina sumant el total de «subministraments interiors bruts observats», tal com els defineix l'annex C, punt 3.2.1, del Reglament (CE) núm. 1099/2008, exclusivament dels productes següents: gasolina d'automoció, gasolina d'aviació, carburant de tipus gasolina per a avions de retropropulsió (carburant de tipus nafta per a avions de retropropulsió o JP4), carburant de tipus querosè per a avions de retropropulsió, altres querosens, gasoil/carburant dièsel (fuel destil·lat), fuel (tant de baix com d'alt contingut de sofre), tal com els defineix l'annex B, punt 4, del Reglament (CE) núm. 1099/2008.

No s'inclouen en el càlcul els pallols de vaixells internacionals.

L'equivalent de petroli cru del consum intern es calcula aplicant un coeficient multiplicador d'1,2.

ANNEX III

Normes d'elaboració i transmissió a la comissió de les relacions estadístiques sobre el nivell de les reserves que s'han d'emmagatzemar en virtut de l'article 5

La Direcció General de Política Energètica i Mines ha de transmetre mensualment als organismes internacionals pertinents una relació estadística definitiva del nivell d'existències mínimes de seguretat mantingudes de manera efectiva l'últim dia de cada mes natural, calculat sobre la base d'un nombre de dies d'importacions netes de petroli o sobre la base d'un nombre de dies de consum intern de petroli, segons el criteri que s'hagi elegit en virtut de l'article 10.5. En la relació s'han de precisar les raons per les quals la base de càlcul la constitueix un nombre de dies d'importacions o, si s'escau, un nombre de dies de consum, i s'ha d'indicar el mètode dels que preveu l'article 10.5 esmentat que s'hagi utilitzat per calcular les reserves.

Si algunes de les existències incloses estan emmagatzemades fora del territori nacional, en cada relació s'han de precisar de manera detallada les reserves emmagatzemades per cada Estat membre i entitat central d'emmagatzematge en qüestió l'últim dia del període al qual es refereixi la relació. Així mateix, s'ha d'indicar en cada cas si es tracta d'existències emmagatzemades en virtut d'una delegació formulada per un o diversos operadors econòmics o de la Corporació. Pel que fa al

conjunt de les reserves emmagatzemades en territori nacional a favor d'altres estats membres o entitats centrals d'emmagatzematge, s'ha de transmetre a la Comissió una relació de les reserves existents l'últim dia de cada mes natural, per categoria de productes. En aquesta relació, l'Estat membre ha d'indicar en cada cas el nom de l'Estat membre o de l'entitat central d'emmagatzematge en qüestió, així com les quantitats corresponents.

En tot cas, la transmissió a la Comissió Europea de les relacions estadístiques que preveu aquest annex s'ha d'efectuar en el termini de 55 dies a partir del final del mes al qual es refereixi la relació. Així mateix, les relacions estadístiques esmentades s'han d'enviar en el termini de dos mesos a petició de la Comissió. Les peticions esmentades es poden presentar en el termini de cinc anys a partir de la data a què es refereixin les dades.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11.*

El Reial decret 919/2006, de 28 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos i les seves instruccions tècniques complementàries ICG 01 a 11, es modifica de la manera següent:

U. El tercer paràgraf de l'article 7.2 del Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos queda redactat de la manera següent:

«En tot cas, el titular o usuari, segons el cas, té la facultat d'elegir lliurement l'empresa encarregada d'efectuar el control periòdic i les adequacions que es derivin del procés d'aquest control.»

Dos. L'article 7.2.1 del Reglament tècnic de distribució i utilització de combustibles gasosos queda redactat de la manera següent:

«7.2.1 Inspeccions periòdiques. –Les inspeccions periòdiques de les instal·lacions receptores alimentades des de xarxes de distribució per canalització, d'acord amb la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, les ha d'efectuar una empresa instal·ladora de gas habilitada o el distribuïdor, utilitzant mitjans propis o externs.

La inspecció periòdica de la part comuna de les instal·lacions receptores l'ha d'efectuar una empresa instal·ladora de gas habilitada o el distribuïdor, utilitzant mitjans propis o externs.»

Tres. S'afegeix el paràgraf següent al final de l'apartat 6.2 de l'ITC-ICG 03 Instal·lacions d'emmagatzematge de gasos líquats del petroli (GLP) en dipòsits fixos:

«De la mateixa manera, els operadors a l'engròs de GLP han d'exigir a qualsevol comercialitzador al detall de GLP i als titulars de totes les instal·lacions a les quals subministren, la documentació acreditativa que les seves instal·lacions compleixen la normativa vigent.»

Quatre. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 3.5.1 de l'ITC-ICG 07 «Instal·lacions receptores de combustibles gasosos», que queda redactat de la manera següent:

«En la reobertura d'instal·lacions després d'una resolució de contracte, que entrin de nou en servei després d'un període d'interrupció de subministrament de més d'un any, s'ha d'actuar de la mateixa manera que en les noves instal·lacions. L'empresa distribuïdora ha de procedir a verificar l'existència del certificat de la instal·lació individual arxivat; a continuació, s'ha de procedir a verificar, emetre i arxivar per part de la distribuïdora el certificat de proves prèvies i posada en servei de conformitat amb el que indica l'ITC.»

Cinc. Es modifiquen el primer, cinquè i vuitè paràgrafs de l'apartat 4.1 de l'ITC-ICG 07 «Instal·lacions receptores de combustibles gasosos», que queden redactats de la manera següent:

4.1 Inspeccions periòdiques de les instal·lacions receptores alimentades des de xarxes de distribució. –Cada cinc anys, i dins de l'any natural de venciment d'aquest període des de la data de posada en servei de la instal·lació o, si s'escau, des de l'última inspecció periòdica, les empreses instal·ladores de gas habilitades o els distribuïdors de gasos combustibles per canalització han d'efectuar una inspecció de les instal·lacions receptores dels usuaris, i repercutir-los el cost d'aquesta que, en cas que la inspecció l'efectuï el distribuïdor, no pot superar els costos regulats i tenint en compte el següent:

(...)

Adicionalment, les empreses instal·ladores de gas habilitades o els distribuïdors a les instal·lacions dels quals estiguin connectades les instal·lacions receptores individuals dels usuaris, han de procedir a inspeccionar la part comuna d'aquestes amb una periodicitat de cinc anys.

(...)

En tot cas, es requereix que el personal que efectuï la inspecció sigui instal·lador habilitat de gas en els termes que estableix l'ITC-ICG 09.»

Sis. L'apartat 4.1.1 de l'ITC-ICG 07 «Instal·lacions receptores de combustibles gasosos» queda redactat de la manera següent:

«4.1.1 Procediment general d'actuació.

a) El distribuïdor ha de comunicar als usuaris, amb una antelació de tres mesos, l'obligació que en la seva instal·lació s'ha d'efectuar la inspecció, i que la pot dur a terme una empresa instal·ladora habilitada o ell mateix.

b) La inspecció l'han d'efectuar:

b.1 En el cas d'una empresa instal·ladora de gas habilitada, instal·ladors de categoria A, B o C per a instal·lacions individuals, i instal·ladors de categoria A o B per a instal·lacions comunes.

b.2 En el cas d'una empresa distribuïdora, personal propi o contractat pel distribuïdor. Tant el personal contractat com el propi ha de disposar de les habilitacions corresponents segons indica l'apartat b.1 o estar degudament certificat per a aquesta activitat per una entitat acreditada per a la certificació de persones segons el Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre. Així mateix, el personal contractat ha d'actuar en el si d'una empresa instal·ladora habilitada.

c) Procediment general d'actuació duta a terme per una empresa instal·ladora habilitada de gas:

c.1. Si per elecció del client, l'empresa instal·ladora habilitada de gas efectua la inspecció amb resultat favorable, ha d'emetre el certificat d'inspecció corresponent; n'ha de lliurar una còpia al titular de la instal·lació, ha de remetre una altra còpia a l'empresa distribuïdora pels mitjans que es determinin i, així mateix, ha de mantenir una altra còpia en el seu poder. El certificat ha d'estar signat per l'instal·lador habilitat i amb el segell de l'empresa instal·ladora responsable.

c.2. Si l'empresa instal·ladora efectua la inspecció, i en aquesta es detecten anomalies, s'ha de procedir de la manera següent:

S'ha de remetre a l'empresa distribuïdora l'informe d'anomalies, que ha d'indicar el termini màxim de correcció d'aquestes, i se n'ha de lliurar una còpia al titular de la instal·lació; no pot procedir a la reparació de les anomalies la mateixa empresa o

instal·lador que efectuï la inspecció. Un cop resoltes les anomalies, s'ha d'emetre el certificat corresponent; se n'ha de lliurar una còpia al titular de la instal·lació en finalitzar la inspecció, s'ha de remetre una altra còpia a l'empresa distribuïdora pels mitjans que es determinin a l'efecte i, així mateix, s'ha de mantenir una altra còpia en el seu poder.

d) Procediment general d'actuació duta a terme per una empresa distribuïdora.

d.1. Si l'empresa distribuïdora efectua la inspecció per elecció del client, ha d'avisar amb una antelació mínima de 5 dies sobre la data de la visita d'inspecció i ha de sol·licitar que es faciliti l'accés a la instal·lació el dia indicat.

Si el resultat és favorable, s'ha d'emetre el certificat corresponent d'inspecció; se n'ha de lliurar una còpia al titular i s'ha de mantenir una còpia en el seu poder.

Si es detecten anomalies en finalitzar la inspecció, s'ha de lliurar l'informe d'anomalies corresponent i indicar el termini de correcció d'aquestes; no pot procedir a la reparació de les anomalies la mateixa empresa o instal·lador. Un cop resoltes les anomalies, s'ha d'emetre el certificat d'inspecció corresponent; se n'ha de lliurar una còpia al titular i se n'ha de mantenir una altra en el seu poder.

d.2. En cas que la distribuïdora no rebí el certificat d'inspecció periòdica de les instal·lacions en la data límit indicada en la comunicació del distribuïdor, s'entén que el titular desitja que la inspecció l'efectuï el mateix distribuïdor, qui ha de comunicar la data i l'hora de la inspecció amb una antelació mínima de cinc dies.

e) En cas que sigui l'empresa distribuïdora qui efectuï la inspecció, si no és possible efectuar la inspecció perquè l'usuari està absent, el distribuïdor ha de notificar a aquell la data d'una segona visita.

f) En cas que es detectin anomalies de les que indiquen la norma UNE 60670 o UNEIX 60620, segons correspongui, s'ha d'emplenar i lliurar a l'usuari un informe d'anomalies, que ha d'incloure les dades mínimes que indica l'annex d'aquesta ITC. Les anomalies esmentades han de ser corregides per l'usuari.

En cas que es detecti una anomalia principal, si aquesta no pot ser corregida en el mateix moment, s'ha d'interrompre el subministrament de gas i s'ha de precintat la part de la instal·lació pertinent o l'aparell afectat, segons que correspongui. A aquests efectes, es consideren anomalies principals les que contenen la norma UNE 60670 o UNEIX 60620, segons correspongui. Totes les fugues detectades en instal·lacions de gas es consideren anomalia principal.

En el cas de faltes d'estanquitat considerades anomalies secundàries, es dóna un termini de quinze dies hàbils per a la correcció. A aquests efectes, es consideren anomalies secundàries les que contenen la norma UNE 60670 o UNEIX 60620, segons correspongui.

g) El distribuïdor ha de disposar d'una base de dades, permanentment actualitzada, que contingui, entre altres informacions, la data de l'última inspecció de les instal·lacions receptores i el seu resultat, i aquesta informació s'ha de conservar durant deu anys. Tot el sistema ha de poder ser consultat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma, quan aquest ho consideri convenient.

h) El titular o, si no n'hi ha, l'usuari és el responsable de la correcció de les anomalies detectades en la instal·lació, inclosa la connexió de servei interior enterrada, i en els aparells de gas, utilitzant per a això els serveis d'un instal·lador habilitat de gas o d'un servei tècnic segons correspongui, que ha de lliurar a l'usuari un justificant de correcció d'anomalies segons el model que inclou l'annex d'aquesta ITC, i n'ha d'enviar una còpia al distribuïdor.

i) Quan l'empresa instal·ladora habilitada hagi resolt les anomalies principals que van ocasionar el precintament de la instal·lació, pot procedir al desprecintament i a deixar la instal·lació en funcionament, i li ha de comunicar a l'empresa distribuïdora mitjançant la presentació del certificat d'esmena corresponent.»

Set. El «certificat d'inspecció d'instal·lació comuna, instal·lació individual de gas i aparells» que inclou l'annex de l'ITC-ICG 07 «Instal·lacions receptores de combustibles gasosos» se substitueix pel següent:

«CERTIFICAT D'INSPECCIÓ D'INSTAL·LACIÓ COMUNA, INSTAL·LACIÓ INDIVIDUAL DE GAS I APARELLS (inspecció periòdica d'instal·lacions alimentades des de xarxes de distribució)

Ha de contenir la informació següent:

- Dades de l'usuari i de la instal·lació:
  - Codi d'identificació del punt de subministrament per a instal·lacions de gas natural.
  - Número de pòlissa per a instal·lacions de GLP.
  - Nom de l'usuari.
  - Adreça.
  - Distribuïdor.
  - Subministrador.
  - Tipus de gas.
- Dades de l'empresa habilitada (empresa instal·ladora/distribuïdora) i de la persona habilitada autoritzada i de la que du a terme les operacions:
  - Raó social i NIF de l'empresa distribuïdora.
  - Nom de l'instal·lador.
  - DNI o NIE (o, si no n'hi ha, número de passaport).
  - Tipus d'habilitació i categoria de l'instal·lador.
  - Raó social i NIF de l'empresa habilitada.
  - Tipus d'entitat i categoria.
- Altres dades:
  - Data de l'informe.
  - Situació en què queda la instal·lació.
  - Signatura de l'instal·lador i segell de l'empresa instal·ladora o distribuïdor, segons que correspongui.
  - Signatura del client o representant.»

Vuit. L'informe d'anomalies d'inspecció d'instal·lació comuna, instal·lació individual de gas i aparells queden redactats de la manera següent:

«INFORME D'ANOMALIES EN INSPECCIÓ D'INSTAL·LACIÓ COMUNA, INSTAL·LACIÓ INDIVIDUAL DE GAS I APARELLS (inspecció periòdica d'instal·lacions alimentades des de xarxes de distribució)

Ha de contenir la informació següent:

- Dades de l'usuari i de la instal·lació:
  - Codi d'identificació del punt de subministrament per a instal·lacions de gas natural.
  - Número de pòlissa per a instal·lacions de GLP.
  - Nom de l'usuari.
  - Adreça.
  - Distribuïdor.
  - Subministrador.
  - Tipus de gas.

• Dades de l'empresa habilitada (empresa instal·ladora/distribuïdora) i de la persona habilitada autoritzada i de la que du a terme les operacions:

- Raó social i NIF de l'empresa distribuïdora.
- Nom de l'instal·lador.
- DNI o NIE (o, si no n'hi ha, número de passaport).
- Tipus d'habilitació i categoria de l'instal·lador.
- Raó social i NIF de l'empresa habilitada.
- Tipus d'entitat i categoria.

• Altres dades:

- Data de l'informe.
- Situació en què queda la instal·lació.
- Signatura de l'instal·lador i segell de l'empresa instal·ladora o distribuïdor, segons que correspongui.
- Signatura del client o representant.»

Nou. Es modifica el penúltim paràgraf de l'apartat 2.1.1 de l'ITC-ICG 09 «Instal·ladors i empreses instal·ladores de gas», que queda redactat de la manera següent:

«Inspecció d'instal·lacions receptores alimentades des de xarxes de distribució, d'acord amb les condicions que estableix el 4.1.1 de l'ITC-ICG 07.»

Deu. S'afegeix un paràgraf a l'apartat 2.2 de l'ITC-ICG 09 «Instal·ladors i empreses instal·ladores de gas» corresponent a una activitat que pot dur a terme l'instal·lador de gas de categoria B, que queda redactat de la manera següent:

«Adequació d'aparells per canvi de família de gas.»

Onze. Es modifica el paràgraf j i s'afegeixen dos paràgrafs k) i l) a l'apartat 3.12 de l'ITC-ICG 09 «Instal·ladors i empreses instal·ladores de gas»:

«j) Mantenir un registre dels certificats emesos i dels informes d'anomalies emesos, si s'escau, a disposició dels òrgans competents de les comunitats autònomes.

k) Mantenir un registre dels informes d'anomalies emesos en controls periòdics a disposició de les empreses distribuïdores de gas o comercialitzadors de GLP, segons que correspongui.

l) Efectuar les inspeccions de les instal·lacions receptores d'acord amb un procediment establert prèviament per la mateixa empresa instal·ladora habilitada.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Indústria, Energia i Turisme perquè dicti les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 d'octubre de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme,
JOSÉ MANUEL SORIA LÓPEZ

ANNEX

Lista de serveis estàndard de contractació de capacitat

Amb els períodes estàndard de contractació que defineix l'article 6.1 d'aquest Reial decret, es poden oferir els serveis següents:

1. Emmagatzematge subterrani.
  - a) Servei d'emmagatzematge de gas natural: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzematge del gas.
  - b) Servei d'injecció: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per introduir el gas des del punt de connexió amb la xarxa de transport a l'emmagatzematge subterrani.
  - c) Servei d'extracció: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per extreure el gas de l'emmagatzematge subterrani gas i introduir-lo en la xarxa de transport.
2. Plantes de regasificació:
  - a) Descàrrega de vaixells: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la descàrrega de GNL d'un vaixell a la planta de regasificació.
  - b) Regasificació: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la regasificació de GNL.
  - c) Emmagatzematge de GNL: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzematge de GNL en les plantes de regasificació.
  - d) Càrrega de cisternes: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la càrrega en vehicles cisterna del GNL.
  - e) Càrrega de GNL a vaixell: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la càrrega de GNL en un vaixell des d'una planta de regasificació.
  - f) Transvasament de GNL de vaixell a vaixell: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la càrrega de GNL d'un vaixell a un altre vaixell.
  - g) Posada en fred de vaixells: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions per dur a terme les operacions necessàries perquè el vaixell metaner pugui rebre GNL de les plantes de líquüefacció o de regasificació, en les condicions de seguretat apropiades.
  - h) «Bunkering» de GNL: inclou l'ús de les instal·lacions per dur a terme les operacions de «bunkering» en les plantes de regasificació.
3. Punt virtual de balanç:
  - a) Accés al punt virtual de balanç des de la xarxa de transport: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per al transport del gas des del punt d'entrada a la xarxa de transport fins al punt virtual de balanç.
  - b) Accés al punt virtual de balanç des de la xarxa de distribució: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per al transport del gas des del punt d'entrada a la xarxa de distribució fins al punt virtual de balanç. Aquest servei es limita a les plantes de biogàs que injectin en la xarxa de distribució.
  - c) Emmagatzematge en el punt virtual de balanç: inclou el dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzematge del gas en el punt virtual de balanç.
  - d) Sortida del punt virtual de balanç per una connexió internacional: inclou el dret al servei de transport de gas des del punt de balanç del sistema fins al seu lliurament en una interconnexió internacional. Aquest servei es regeix pel que estableix el Reglament (UE) núm. 984/2013 de la Comissió, de 14 d'octubre de 2013, i per la normativa d'aplicació i desplegament dictada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.
  - e) Sortida del punt virtual de balanç a emmagatzematges subterranis: inclou el dret al servei de transport de gas des del punt de balanç del sistema fins al seu lliurament en emmagatzematges subterranis.
  - f) Sortida del punt virtual de balanç a tanc de planta de regasificació: inclou el dret al servei de transport de gas des del punt de balanç del sistema fins al seu lliurament en

forma de gas natural liquat en els tancs d'una planta de regasificació. Aquest servei està limitat a la quantitat de gas nominat per a regasificació en la planta per a cada dia.

g) Sortida del punt virtual de balanç a un consumidor: inclou el dret al servei de transport de gas des del punt de balanç del sistema fins al seu lliurament a un consumidor final o, si s'escau, fins al punt de connexió d'una línia directa a un consumidor.